

DE ZWARTE

blad voor regionaal verzet

hfl 1,50
nr. **64**
18 okt

**LANDELIJKE
KRAAKDAG
30 oktober**

O.A.:
RADIKAL
ZWARTE DIZKUZZ
PASJESWET
ZANGERES ZONDER NAAM

INHOUD

- pag. 3 Kort Gekraakt
- pag. 4 Gemarineerd en Krakend R'dam
- pag. 5 Groningen kraakt weer
- pag. 6 Kom in VERZET-Gouda
- pag. 7 Passen en Kraken in Delft
- pag. 8 Rassisme bij de Kit
Britse Miners on tour
- pag. 9-13 Zwart gediskuzzed
- pag. 13 Bonk in proces
- pag. 14-15 Veiligheid van kerncentrales
En Borsele dan?
- pag. 16-17 Radikaal Duits
- pag. 18 Zangeres zonder naam
- pag. 19 Voogd en de sollicitatie
- pag. 20 (aktie)agenda

KOLLEEN

Voor een piek en half kan je de Zwarte kopen in: **Groningen**, Slagersicht; **Leeuwarden**, Roodboekje; **Arnhem**, Rooie Arnhemmer; **Utrecht**, Rooie Rat; **Haarlem**, A-gorä; **Amsterdam**, Fort van Sjakoc en Athenaeum; **Gouda**, Jongerenbeweging; **Leiden**, Alarm, Manifest Wereldwinkel en PSP-winkel; **Den Haag**, Rooie Hond, Ruward en Brullend Breekijzer; **Delft**, kraak-kafé en de Wereldwinkel; **Rotterdam**, Van Gennep en Krities boekwerk; **Dordrecht**, De zwarte zaag; **Sittard**, Katastrofe.

Kopij naar postbus 10233 in Den Haag. De drukkerij is nog steeds de Bijstand, Buitenom 213 in Den Haag. De samenstellerssters zijn via de post en alleen des woensdags ook via de telefoon (892098) te bereiken.

Abo's door bezorgersters langgebracht kosten 12,50 per tien nummers; postabo's en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix en alles storten op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, Leiden.

KOLLEEN

IN JE EIGEN STAD

In de nacht van zondag op maandag kraakten wij met z'n vieren een huisje. Het staat al ruim een jaar leeg en is eigendom van Mevr. Korver, die het echter overgedaan heeft aan makelaar van Buuren, een hoogst eigenaardig figuur.

Maandagavond kwamen er twee agenten die bewoning constateerden en me het telefoonnummer gaven van een agent die het goed met mij en het huis voor zou hebben.

Dinsdagmiddag en avond was ik even weg om gas, licht en water te regelen en meer spullen te halen. Toen we om half elf terugkwamen, bleek de sleutel niet te passen. Het werd al gauw duidelijk wat er gebeurd was. De makelaar was zo kwaad geworden dat hij ingebroken had en alles er uit gehaald had wat er in stond. Later vertelde hij zelfs dat hij alles naar de vuilverbranding gebracht had!

Als we de kit bellen, blijkt dat we 's avonds geen aangifte kunnen doen en als we naar het bureau in de Jan Hendrikstraat gaan, zijn ze daar helemaal onaardig. De hoofdagent wees ons de deur met de woorden: "Als het mijn huis was, zou ik jullie er ook uit trappen!"

De volgende avond ging ik weer naar de Archimesstraat om aangifte te doen. Daar belden we met het advocatenkollektief, dat ons vertelde dat ik erin moest, omdat het mijn huis is. Dus gingen wij er weer in. De makelaar is niet te bereiken (kloteantwoordapparaten!). Laat in de middag krijg ik hem eindelijk te pakken: hij weet niets van mijn spullen en zegt dat het mijn eigen schuld is. Hij heeft het huis wel gekocht en verhuurd, maar het is nog niet van hem(!). Hij wil niet komen om dat te bewijzen. Als de volgende dag de kit naar hem gebeld heeft, wil hij dat opeens wel. De papieren die hij heeft kloppen op het eerste gezicht wel. Als het over een maand nog leeg staat, dan is het voor een ander.

Als schadevergoeding biedt hij f 500.-, terwijl ik uitgerekend had dat mijn op de vuilverbranding verdwenen spullen f 1300,- waard waren. De advocaat raadde me echter aan om het aanbod maar aan te nemen, omdat ik na een rechtszaak nog minder zou krijgen. Was ik maar niet weggegaan. Maar ja, de volgende keer meer geluk.

In Nijmegen zijn twee appartementen gekraakt, gelegen aan de dr. Jan Berendastraat en de Semmelinkstraat. Beide woningen waren eigendom van G. M. Janssen B. V. te Nieuw Vennep. Deze bezat aanvankelijk alle flatjes in die straten. In 1973 is Janssen begonnen de appartementen te splitsen en te verkopen. Voor een appartement wordt f 50.000 gevraagd. De staat van onderhoud van de flatjes is zeer slecht, betonrot is gekonstateerd. Voor de nog verhuurde flatjes wordt een veel te hoge huurprijs geeist. Vijf mensen zijn van plan in de gekraakte appartementen te gaan wonen. De kraken zijn mede een protest tegen de nieuwe leegstandswet, waardoor anoniem dagvaardden van krakersters mogelijk wordt, terwijl het aangekondigde leegstandsregister van de baan is. Hierdoor wordt zowel woningnood als leegstand in stand gehouden. Een anti-kraakwet dus!

In de nacht van woensdag 11 juni, om half drie 's nachts hebben we met zeven jongens dit pand gekraakt, door een plank weg te breken aan de achterdeur.

Het kraken van dit pand was eigenlijk een noodsprong omdat we het eerst op een ander pand gemunt hadden. Na weken voorbereiding om toch dit slecht uitzijnde pand te kraken, zijn we eerst goed gaan informeren. Van alle kanten werd ons meedeeld dat het in slechte staat verkeerde.

Op het moment zitten we er vier maanden in en er is al een hoop veranderd. Van verpaupering is geen sprake meer. Zo is er een douche aangelegd, een keuken ingericht, alle bestaande kamers hebben een funktie gekregen enz. Binnenkort komt de achtste bewoner voor wie er nu een geschikt kamer wordt gemaakt.

Wel hebben we moeilijkheden met de verwarming, omdat de centrale verwarming compleet kapot gevoren is, zullen we nu met wat primitivere middelen de winter doorkomen. In de twee vorige winters dat het pand heeft leeggestaan, is het gelukkig alleen gebleven bij een kapot gevoren c.v. en wat gebroken ruiten. Het pand verkeerd nu momenteel in een prima woon- en leefbare staat, dit is vooral omdat iedereen zich voor 100% heeft ingezet.

Nu alle ruimte van het voormalige kantoor en reisbureau bewoond worden, hopen we hier nog een hele tijd te wonen.

Voormalig W. S. M. gebouw
Loosduinse Hoofdstraat 62
Loosduinen (Den Haag)

GOUDA BRUIST ALS

Voor het eerst sinds 1½ jaar hebben we het aangedurfd om een nieuw pand in Gouda te kraken. En wel een voormalige LEAO-school aan Het Raam met 6 grote lokalen en enige kleinere ruimtes. Eigenaar is de gemeente, het staat leeg vanaf maart, en de 'bestemming' is verkoop aan het rijk. Het pand biedt in eerste instantie plaats aan 3 bewonersters. De andere 3 lokalen gaan gebruikt worden als activiteitenruimtes, voor toneelrepetitie, ateliers, een literair kafee en een buurtreche. Om dit allemaal wat soepeler te laten verlopen is de stichting "'t Raamwerk" in oprichting. Voor het eerst is er in Gouda weer een pand gekraakt dat sympathie heeft bij organisaties buiten de traditionele kraakkern: het Servicebureau Stadsvernieuwing, de jongerenbeweging, de buurtwinkel, een Gouds kunstenaarskollektief en de PSP/PPR/CPN-fraktie. Nix geen isolement meer en we zijn er zelf verbaasd over. Maar we houden ons hart vast, want in Gouda wordt al jaren anoniem dagvaardden toegepast. We zoeken nog een goede advocaat die wat ervaring wil opdoen met anoniem dagvaardden. Van verder ontwikkelingen worden jullie op de hoogte gehouden.

St "'t Raamwerk", i.o.
Raam 55a-b, Gouda

EEN ASPERIENTJE

Tot zover de berichtgeving in Bluf.

Goh, waren we helemaal vergeten om ook de Zwarte nog even in te lichten, met als gevolg dat we de afgelopen dagen al drie of vier keer aan onze kop werden gezeurd om ook wat voor hen te schrijven. Zelf doen ze dat niet. Nou over twee weken, als we wat meer nieuws hebben. Doe!

Dus, nu toch maar eigen nieuwsgaring. Aan de gemeente Gouda hebben de bewonersters van "'t Raamwerk" i.o. een financieel plan aangeboden over de verbouw en het beheer van het pand. Maar de gemeente weigert hierop in te gaan. Vermoed wordt dat Grondzaken een kort geding wil gaan aanspannen om de school te laten ontruimen. Omgekeerd zijn de bewonersters bezig met het maken van een steunlijst van groepen en instanties die de kraak steunen.

Nou, ook doe! We horen nog wel meer van jullie. Sterkte.

2500 rambo's in rotterdam

Een hele week lang is R-dam vergeven geweest van USA - marinieren afkomstig van het vliegdekschip N.P. CHALLENGER II. Afgemeerd bij de Holland

Amerika lijn konden vrnl, Poortbewoners genieten van een onstuitbare stroom van 20 authentieke RAMBOOS per

minuut. Hun bijzondere belangstelling ging uit naar onze met leuzen voorziene schutting die per dag zo'n 30 RAMBO modellen voor zich zag poseren, 30 Planken per dag moest missen en grove taal over zich moest laten gaan. Deze uiteraard ontoelaatbare spiegelde druk voor onze geliefde schutting noodzaakte ons maatregelen te treffen. Daarom werd met vereende krachten een blijk van genoegzaamheid gegeven door aan de gevel op 2 hoog een spanlap met onze bezwaren inkl. illusteraties op te hangen.

Naar onze verbazing bleek dit geenszins verlichting voor onze schutting, alsook dat onze gevel aan uitspattingen bloot kwam te staan. Enkele RAMBOOS trachten met TARZAN te ijveren wat hen niet in de koude kleren

ging zitten, maar wel in natte. Onze brandslangen voldeden naar alle tevredenheid, maar kon geen halt toeroepen aan onze geveltoeristen. Vandaar dat emmers groene zeep werden aangesleept waarmee slagbomen, en alle andere toevoerwegen werden ingesmeerd

THAT
SINKING
FEELING

Het P.G.-TEAM kwam als overwinnaar uit de bus. Helaas men gaf zich nog niet gewonnen en ging eigszins ontmoedigd opnieuw hun zoveelste nederlaag tegemoet. De opgelaaide gemoederen moesten weergeblust worden. Even werden we uit het veld geslagen, door krachtig geworpen pro-antipg-jectielen, dit vereiste een vrouw/man tegen man tactiek. Gewapend met degelijke argumenten Storten wij ons onvervaard (red.) in een bloedstollende discussie. Even kwamen we in het nauw, maar

wij hadden ons geheime wapen achter de hand, en eenmaal aanwezig begon deze een dusdanig diepzinnige discussie dat dezen een uitroeiend effect had, men was verslagen en droop af. Zulk een wapen en dat in zo'n klein landje, dat had men

niet verwacht. De laatste dag lag het nieuwe gevaar op de loer. Met verouderde tactieken dacht de politie met broeder hulp van naburig brandweerkorps wraak te nemen

en ons spanlap te verwijderen wat voor hen een beschamende nederlaag werd en met de staart tussen de benen verdwenen deze uit ons gezichtsveld.

westersingel 6 blijft

Onderstaande verklaring had na betaling voorgelezen mogen worden voor de Rotterdamse rechtbank. Bij gebrek aan een advocaat werd er door de krakersters een poging gedaan zichzelf te verdedigen. De kosten daarvan werden na wat handje klap vastgesteld op 50 gulden. Teveel dus, de 50 piek aan argumenten werden in korte tijd na het geding in barrikademateriaal omgezet.

De uitspraak van het kort geding kwam vrijdag j.l., ontruimen. Inmiddels is het pand van onder tot boven gebarrikaadeerd. Wanneer en of er daadwerkelijk ontruimd gaat worden is op dit moment niet duidelijk. Kom eens langs!!!

Op maandag 15 september kraakten wij het pand aan de Westersingel 6 van de eigenaar BV Exploitatie Mij Scherpenhof 1. Dat is één van de vele BV's van de beruchte speculant Brouwershof BV te Amsterdam.

Eén dag na de kraak bereikte Zadelhof BV telefonies een huurovereenkomst met het Centrum voor Vrijwillige en Professionele Maatschappelijke Dienstverlening, afgekort het CVD. Terwijl die ochtend de make-laar ons had verteld in onderhandeling te zijn met een serieuze kandidaat, een restauranthouder! Het is dus geworden: een hulpverleningsinstantie. Ons ontgaat elke duidelijkheid in deze zaak, wij worden uitgespeeld!

Het CVD, een stichting die zich volgens haar statuten zich ten doel stelt: het behartigen van het welzijn van anderen. Zij tracht dit te bereiken door: het creëren van overlegsituaties met andere instellingen met eenzelfde of gelijksoortige doelstellingen. Daar hebben wij niets van gemerkt!

Hoe is het mogelijk dat een instelling met zo'n streven, mensen zomaar op straat gooit. Op deze manier zorgt het CVD ervoor dat hun eigen

projecten optimaal bezet blijven. Worden eigen initiatieven niet getolereerd? Waar liggen de grenzen van de hulpverlening?

Op dit moment wordt het pand gebruikt voor bewoning en tal van activiteiten. Er staan tientallen kantoorpanden leeg in het centrum, waarom dan dit speculatiepand betrekken? Precies één jaar geleden werd een soortgelijk pand aan de Westersingel 109 vrijwillig verlaten na een ontruimingsvonnis met spoedeisend belang. Tot op de dag van vandaag staat dit pand leeg! Dit zal de westersingel niet gebeuren! Wij blijven zitten, wij laten ons niet ontruimen!!!!

DE BEWONERS/STERS EN GEBRUIKERS/STERS

HALLO, GROETEN UIT GRONINGEN

We kunnen jullie in deze harde grijze tijden meedelen dat er in Groningen nog steeds lekker door wordt gekraakt. Dat mag ook wel na de strubbelingen en tegenvallers van de afgelopen jaren. Hieronder enige voorbeelden:

- het uiteenvallen van het opb (oude politie buro) in radikale en behoudende mensen.
- de legalisatie van het RKZ.
- de sloop van het witte huis (nadat de bewoonsters vervangende woonruimte hadden aangevraagd).
- en School je dood stierf eindelijk een zachte dood.

Op één april j.l. werden we verlost van onze kwelling en duivel; de weledelgestrenghe heer Overdiep. Maar nu de vraag hoe ze het verder willen aanpakken, met in het achterhoofd dat Groningen al jarenlang de hele leegstandswet klaar heeft liggen, rest ons nog de vraag of ze de aankomende tijd weer een voorschot nemen? Met dit oogmerk hebben een 60-tal mensen het Wolters-NoordhoffKompleks gekraakt aan de oude Boteringestraat 10 t/m.16a, 24 (wat tevens één van de oudste panden van Groningen is), Broerstr. 2 en Poststraat 3 t/m 11, één van de grotere panden in Groningen. Andere panden van de laatste tijd zijn het Klooster, een voormalige kleuterschool, en de voormalige DAFgarage. Maar laten we bij de eerste blijven; dit kompleks werd op 26 nov. '85 gekraakt. Dit naar aanleiding dat er in '83 al eens was geprobeerd het pand te kraken, maar men werd gelijk weer ontruimd, terwijl de dag erna het grootste deel van het pand van binnen werd gesloopt en kraakvrij werd gemaakt. Tot op heden is nog steeds niet duidelijk wie hiertoe de opdracht heeft gegeven (PGGM of PvdA?). Omdat we ons krachtig wilden verzetten tegen het sloopbeleid van wethouder Gietema (PvdA), ook bekend van de PTT-nieuwbouw in het stationsgebied. Nadat

we ons hier hadden geïnstalleerd begon er een discussie van enkele dagen over wat we nu aan moesten met dat geraamte. BOUWE!!! was het enige antwoord, ondanks de barre omstandigheden (winter). Dit betekende vaak niet voor de kachel zitten, maar er moesten voorzieningen worden gelegd en kamers worden gespijkerd. Al gauw bleek dat we benefietkonserten moesten geven om geld bij elkaar te krijgen. Zodoende kregen we ook onze werkruimte, waarna al snel meerdere volgden, body artshop dagkafee, kassette/platenhandel, ateliers, muziekstudioos, nachtkafee en er zijn nu mensen bezig met een recyclingwinkel en een eethuis. Sinds jaar en dag zit de gemeente met dit pand in de maag. Omdat Wolters-Noordhoff dreigde de gemeente te verlaten als men niet binnen afzienbare tijd een belegger had gevonden. Al gauw was de PGGM erbij om zijn duiten hier in te steken om het verlies op andere projecten weer op te vijzelen (zoals bij het opb, letterode en vele andere), maar de gemeente werd voor het voldongen feit gesteld dat Wolters uit de meente zou vertrekken. Omdat de PGGM alleen was geïnteresseerd in het hele blok, betekende dit dat Vinke en Zaal (twee winkels die deel uit maakten van het blok) oprotpremies van de gemeente kregen en aanvaardden ze deze niet dan

zou de gemeente een proces tegen hen aanspannen. Ze kozen eieren voor hun geld en de overdracht naar de PGGM kon plaatsvinden. Maar wat nu met zoh groot kompleks? Eerst maar zorgen dat op de meest begaanbare plaatsen kraakwachten komen te zitten. Eerst werden dat het konseratorium en een dependance van de gemeentelijke dienst die maar een paar keer per week gebruikt werd, zodat men dacht dat het kompleks kraakvrij zou blijven. Toch mocht dit niet helpen, toen het konseratorium in januari naar een nieuwe school kond verhuizen en de gemeentelijke dienst er ook niet meer bleek te zitten, moest er haastig naar een nieuwe kraakwacht worden uit gezien. Dit bleek al gauw de PvdA zelf te zijn, al was het de bedoeling dat ze naar een pand in de Haddingestraat zouden verhuizen. Omhaald en trots suggereerde de wethouder dat dit de ideale plaats was voor de arbeiderspartij, omdat veel arbeiders op deze plaats vroeger hun brood hebben verdiend (en hij het over de balk kon smijten), en dat nu binnen Groningen nog steeds kunnen doen en ook dat er ergens achteraf nog een paar krakers zitten. Maar dat kon hij gemakkelijk zeggen vanuit zijn centraal verwarmde kamer, waar hij met zijn kornuiten de voortgang van grootschalige kantoorcomplexen kon voortzetten.

STADSKANTOREN

Het beste zou volgens hun een nieuw te bouwen stadskantoren kompleks voor tweedehandsambtenaren zijn, maar daartegen rezen de afgelopen tijden binnen de gemeenteraad bezwaren, totdat we vrijdag de 26e september uit het Nieuwsblad van het Noorden vernamen dat alles op losse schroeven stond, en zelfs B en W hun twijfels kregen om hier de ideeën van de wethouders Barmentloo en Gietema te verwezenlijken. De PGGM was geschockeerd en had meteen andere plannen: woningen, winkels en kantoren (komt ons dat niet bekend voor?). Ze willen nu het nieuwe stadskantorenkompleks op de plaats van het nieuwe stadhuis wat ten behoeve hiervan gesloopt dient te worden (bouwjaar 1962). Hieronder valt tevens de statietrap, die men toch met alle geweld wilde slopen, omdat het tuig van Groningen in de zomermaanden hier placht te zitten. Hieruit valt te konkluderen hoe sloopgeil ze zijn. Maar genoeg hierover, je kunt het binnenkort zelf in ogen-schouw komen nemen de 26e november. Want op de 26e begint 's middags al taring fêst. Hierover binnenkort meer en mocht je dat missen, tot dan

KOM IN VERZET

MU ZIEK TEGEN APARTHEID

In de maanden mei en juni stond Nederland bol van de Soweto-herdenkingsmanifestaties. De massale opstand van de scholieren in Soweto tegen de invoering van het Afrikaans als officiële schooltaal was niet alleen 10 jaar geleden, maar markeerde ook het begin van een enorm verzet van de jonge generatie. Niet alleen het verleden maar juist ook het heden, de noodtoestand en de strijd tegen apartheid in Zuid-Afrika speelden een belangrijke rol op de manifestaties. Video's, dichters, sprekers en natuurlijk veel muziek, van traditioneel Afrikaans tot punk trokken duizenden mensen en guldens om de anti-apartheidsstrijd in Zuid-Afrika te steunen.

De slotmanifestatie in Emma (A'dam) werd live opgenomen en is te horen op de B-kant van de L.P. die de titel "Bullets won't stop us now" meekreeg. De A-kant daarentegen is opgenomen in de studio van Joke's Koeienverhuurbedrijf; drie bands brengen swingende Afrikaanse dansmuziek tot verjazzte Zuid-Afrikaanse rhythms ten gehore. De gehele opbrengst gaat naar Umkhonto we Sizwe (de gewapende tak van het ANC). Geld voor wapens dus. In het bij de plaat geleverde, 24 pagina's tellende, rijk geïllustreerd met vele foto's én op L.P.-formaat, boekje

LEIDEN STEUNT ZUID-AFRIKAANS VERZET

Naar aanleiding van de akties rond de Zuid-Afrikaanse prof. Gouw is door de CPN het idee gelanceerd om een brede solidariteitscampagne met het Zuid-Afrikaanse verzet te organiseren. Op dit idee is reeds door vele groepen positief gereageerd. O.a. BOA, WZA, LSB, pvda, psp, ppr, abvakabo, abop JS, Jongerenbeweging, enz. Na enkele besprekingen is nu definitief besloten in Leiden een solidariteitscampagne op te zetten, om het verzet in Zuid-Afrika te steunen.

Het doel van de campagne zal twee ledig zijn: het inzamelen van geld en dergelijke en het stimuleren van het debat over de nederlandse betrokkenheid bij de Apartheid in Zuid-Afrika en de te nemen maatregelen.

de campagne

14 en 15 november vindt er een startmanifestatie plaats in het Leids Volkshuis. Daarna gaat de financiële campagne van start.

dinsdag 21 oktober, om 20.00 uur is er op Rapenburg 100 (studenten ecclesia) een eerste overleg.

JONGERENBEWEGING TEGEN APARTHEID

De zomervakantie is al weer een poosje voorbij, iedereen loopt weer in z'n gareel. De jongerenbeweging gaat dus ook weer van start met hun activiteiten, ook politiek kaffee gaat weer van start.

Ook dit seizoen zullen weer vele thema's en discussiebijeenkomsten georganiseerd worden, met zowel landelijke als internationale onderwerpen.

Op 31 oktober a.s. is de eerste avond van dit nieuwe seizoen, het thema van die avond wordt sterk bepaald door de internationale ontwikkelingen. Zuid-Afrika het land van de apartheid, het land waarover veel wordt gesproken en gediscussieerd zal onderwerp van gesprek zijn.

Met name het verzet van scholieren en jongeren in dit land is groot en belangrijk voor de ontwikkelingen op korte termijn. Om de avond een beetje informatief te maken hebben we bij het AABN (anti-apartheidsbeweging Nederland) een video over het jongerenverzet gehoord, die we zullen vertonen. Daarnaast zal er een blanke zuid-afrikaan over het verzet in zijn land komen vertellen. Deze jongen kan niet meer terug naar zijn land i.v.m. het feit dat hij dienst geweigert heeft. Een Zuid-afrikaanse kleur-ling, die zich op de scholen aldaar heeft ingezet voor het organiseren van de stakingen, zal hierover iets komen uitleggen.

Wij willen op deze avond dus discussieren en informeren over apartheid. Met name willen we kijken naar de mogelijkheden rond de aanpak tegen de apartheid en b.v. die bedrijven die nog steeds investeren in apartheid.

Door de video en de sprekers willen we een duidelijk beeld en inzicht proberen te geven van de apartheid, hoe de strijd gevoerd is, c.q. zou moeten worden.

31 oktober dus politiek kaffee in de jongerenbeweging Turfmarkt 124. Aanvang 20.00u. Voor de kleine kosten die we moeten maken vragen we van iedere aanwezige een bijdrage van f1,-

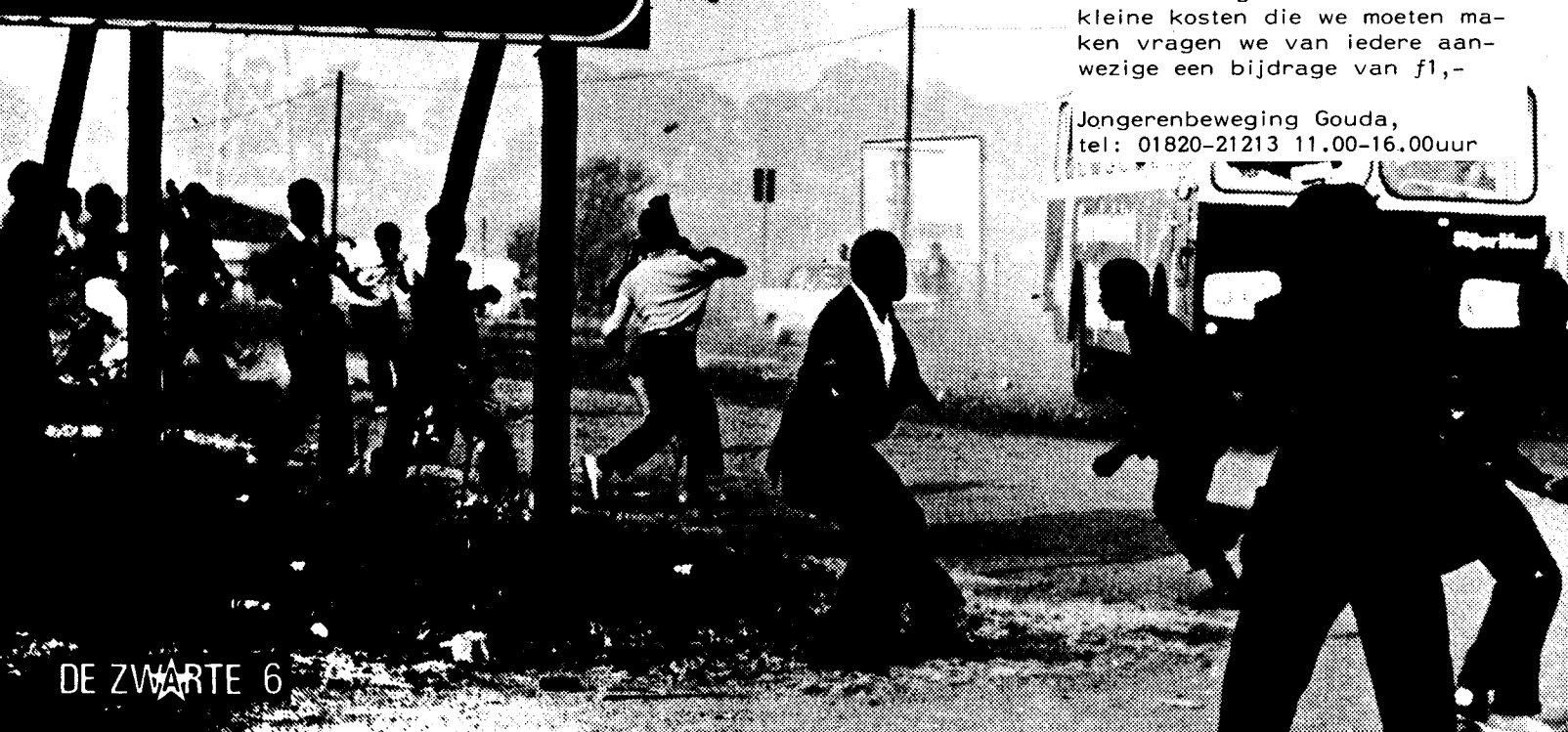
Jongerenbeweging Gouda,
tel: 01820-21213 11.00-16.00uur

Johannesburg

wordt duidelijk gemaakt waarom. Wat het gaat kosten is bij mij nog niet bekend, maar je kan altijd even met 'De Konkurrent' bellen en eventueel gelijk bestellen (kan natuurlijk ook via de Roode Hond). Telefoonnummer van 'De Konkurrent' is 020-844153.

ortweg/

**DELFT
EN LEEGTE
ROTTERDAMSE
VERWEG
LEEG EN.....**

**KANAAL WEG
OPLEVEREN**

Maandag 20 oktober moet we opgerot zijn. Uit de kanaalweg 4 dus. We weten het al twee maanden, maar we zijn vijf dagen voor de ontruiming (?) nog steeds niet verhuisd, het huis zit voller dan ooit; er is zelfs een kamer te weinig.

We proberen het om te verhuizen, maar het lukt -tot nog toe- niet echt. Bijvoorbeeld:

De **rotterdamseweg 400** is twee dagen bewoond geweest. Dit is een fabriekspand aan de Schie aan de zuidrand van Delft met een aantal ruimtes die tot woonruimte omgetoverd konden worden.

Maar de eigenaar die 's middags plotseling voor onze neus stond kreeg het toch voor elkaar om ons er toch uit te krijgen. Hij heeft in een middag huurder gevonden, die het pand wel wou huren, omdat door de kraak de huur was gezakt.

Het heeft dus niet lang geduurd voor we met z'n allen weer op de overvolle kanaalweg zaten, we zijn weer terug bij af. Toch willen we voor aanstaande maandag in een huis zitten. Als jij deze nieuwe Zwarte leest dan is dat hopelijk zo. Hou jezelf op de hoogte, voor ons is dat misschien hard nodig.

GEEN PASJESWET MAAR GELIJKE RECHTEN

Landelijk Aktiekomitee 'Geen pasjeswet, maar gelijke rechten'
Sekretariaat: Herengracht 22
1015 Amsterdam, tel: 020-276241

ZATERDAG 1 NOVEMBER GROTE DEMONSTRATIE TEGEN HET NIEUWE WETSVOORSTEL EN REEDS BESTAANDE WETGEVING: 14.00 DOMPLEIN IN UTRECHT

17 November wordt het nieuwe ontwerp Vreemdelingenwet in de 2de kamer behandeld. Deze vernieuwing zou een verbetering voor de (rechtspositie) van de buitenlanders moeten worden. Het tegendeel is echter waar. In grote lijnen komt de wet hierop neer:

1) De politie krijgt een sterkere positie in de behandeling van illegaliteit. Vroeger was dit de taak van de burgemeester, die tenminste nog politiek aansprakelijk is. Nu komt die verantwoordelijkheid terecht bij de korps- of distriktschef van de politie. En het gedrag van de politie t.a.v. buitenlanders is vaak bijzonder vervelend. Gaat hiertegen in beroep, dan kan dat niet meer bij de plaatselijke rechtbank, maar zal dat in den Haag moeten gebeuren bij de Raad van State.

2) De criteria op grond waarvan verblijfsvergunningen kunnen worden ingetrokken worden verscherpt:

- gevaar voor de openbare orde (wie bepaalt dat?).
- ontbrekende van passende woonruimte (dus een familie met bv. 4 kinderen op een etage van een huissjesmelker kunnen op grond hiervan binnen 2 jaar hun vergunning kwijtraken.)
- ontbreken van voldoende middelen van bestaan indien niet door eigen schuld (ontslag): intrekking volgt tot 5 jaar na afgifte. Als er kans is dat de betrokkene wordt uitgezet kan ook nog de uitkering worden geweigerd, waardoor de uitwijzingsgrond weer wordt versterkt enz, enz.
- Gebrek aan middelen door eigen schuld (geen werk kunnen vinden?)

Intrekking tot 7 jaar na afgifte.

- Het niet langer behoren tot de "groep buitenlanders" waarvoor vergunning werd verleend (familie) Intrekking vergunning: gedurende 5 jaar na afgifte.

- Het verstrekken van valse gegevens: intrekking tot 5 jaar na afgifte.

- vestiging van hoofdverblijfplaats buiten Nederland, o.a. remigratie. Als de remigratie mislukt, kunnen de mensen ook niet meer terugkomen.

- plegen van een strafbaar feit: vergunning wordt meteen ingetrokken, plus dat de persoon ook nog een ongewenstverklaring in zijn/haar paspoort. En dan nog de straf die hij/zij door de nederlandse overheid voor de gepleegde overtreding (bv. door het rooie licht rijden) krijgt.

3) De legitimatieplicht wordt ook verscherpt. Tot nu toe moesten "buitenlanders" altijd hun papieren kunnen tonen, in het wetsvoorstel staat nu dat door instellingen alleen die mensen geholpen kunnen worden die geldige papieren hebben. Illegaal in Nederland verblijvende mensen kunnen dus niet terecht bij huisvesting, ziekenhuizen etc. Hiermee wordt op stiekeme wijze een soort apartheidspolitiek ingevoerd. En misschien een begin van een algemene identifikatieplicht voor iedereen.

Over vluchtelingen wordt in de nieuwe wet niet gerept. Zouden de nieuwe uitzettingsgronden ook voor asielaanvragersters gelden? Of de grotere bevoegdheden die de politie ook naar hen toe krijgt?

DRIE WEKEN POLITIECEL

Rita, een 31-jarige Surinaamse, is enige tijd geleden drie weken lang onschuldig vastgehouden in een politiecel. Ze werd gearresteerd, omdat de Haagse politie haar (ex-)man wilde arresteren. Onderstaand verhaal is overgenomen uit de Weekkrant Suriname; elke vrijdag bij de betere boek- of sigarenwinkel.

"Het was op dinsdagmiddag om drie uur. Ze belden niet eens aan. Zes agenten stonden buiten; zes anderen kwamen binnen nadat ze de deur geforceerd hadden", aldus Rita. Het tonen van korrespondentie over haar echtscheidingsprocedure werd door agent Hoenevelt afgedaan met: "Jij woont nog steeds samen met je man, en jullie scheiden alleen voor de Sociale Dienst. We kennen zulke echtscheidingen; dan kun je meer steun trekken. Daar trappen wij niet in". Rita en een paar op bezoek zijnde familieleden werden meegenomen.

Rita: "Ik wist niet wat me overkwam. Ze zeiden bewijzen te hebben dat er bij mij werd gedeald. Ze hadden een huiszoekingsbevel. De agenten haalden mijn hele huis overhoop. Ruw en kwaad doorzochten ze alles. Ze haalden ook het plafond eruit. Ik werd onwel vanwege mijn suikerziekte. De politie zei dat ik simuleerde. Nadat ze alles hadden doorzocht, en niets gevonden, vroegen ze: "Waar is je man?" Ik zei, dat ik het niet wist. "Zeker op het balkon", zei één, en ging kijken. Ze hebben nog twee uur gewacht in de hoop dat Henk, mijn ex-man, nog zou komen. Daarna moesten we mee naar het buro. Daar ondervroegen ze niet alleen mij, maar ook mijn visite".

"Ze stelden allerlei vragen over wat voor relatie ik nog met Henk had, waar hij naar toegaat, en wat hij doet. En of ik wist dat hij een dealer was. Ik zei dat ik daar echt niets van wist, en dat het heel erg slecht tussen ons gaat. Hij heeft een

relatie met een andere vrouw, en we liggen in scheiding. Ze geloofden er niets van dat ik niets van die heróine wist. "Je weet meer, maar je wilt niets vertellen; jij gaat lekker naar de Amsterdamse vrouwengevangenis. Met jou valt niet te praten", zo reageerden ze."

"Ik werd slecht behandeld. De agenten zijn erg onbeschoft. Ik mocht geen sigaretten (laten) halen. Toen ik ongesteld was vroeg ik om maandverband, maar kreeg dat niet. Omdat ik last van 'suiker' heb, krijg ik veel dorst. Ik kreeg geen drinken als ik er om vroeg. Dus moest ik de WC door-trekken, het water opvangen en dat opdrinken. De eerste vier dagen heb ik niets gegeten. De politie geloofde niet dat ik een eigen diët heb. Toen ze merkten dat ik niet at, hebben ze eindelijk de vijfde(!) dag een diëtiste gebeld. Iedere keer als ik om iemand riep moest ik uren wachten. Vooral de eerste week werd ik iedere dag verhoord. Toen ze me vroegen of ik ooit verdovende middelen had vervoerd ontkende ik dat. "Ja ja, lekker in je tietten stoppen, hè?", zei er één."

"Na twee weken werd ik uit de Haagse cel gehaald en geboeid naar Delft getransporteerd. Daar was het nog erger. Alleen maar mannelijke agenten die me begeleidden bij douchen en luchten. Ze zijn heel erg wreed. Ik zag op het bureau in Den Haag op een gegeven moment een Turks jongetje van een jaar of 10. Hij kwam gillend naar me toe en pakte me vast. Hij zei: "Mevrouw, ik heb niets gestolen, ik heb niets gedaan". De politie-agenten sleurden hem mee. "Hé hé, dat is geen politievrouw. Houd nu je bek dicht, anders timmer ik hem dicht", zeiden ze tegen hem. En de jongen maar smeken om naar huis te mogen. "Meneer, ik wil naar mijn moeder, alsjeblieft". Drie dagen later hoorde ik hem nog om zijn moeder gillen."

"Omdat de tas van een vriendin, die bij me op visite was, nog in mijn huis lag moest ik de sleutels van de voordeur afgeven aan de politie. De sleutels heb ik nooit teruggehad. De politie bleef op zoek naar Henk, en reed steeds langs mijn huis. Later werd me verteld, dat het huis drie dagen lang opengestaan heeft, terwijl ik in de cel zat."

"Toen ik een tijd vastzat stuurde Henk een telegram uit het buitenland, in het Engels. Er stond in dat ik onschuldig was, maar ze geloofden er niets van. "We pakken hem wel", zeiden ze. Ze zeiden dat ze veel bewijzen hadden, en mij daarom vasthiel-den. Ik zei: "Kom maar op met die bewijzen", maar ze hadden niets. Ik had een advocaat die eiste dat ze me onmiddellijk vrijlieten, maar dat gebeurde pas na drie weken."

"Toen ik thuiskwam, bleek dat ik alles kwijt was. Mijn hele huis leeg; video tot en met gasfornuis, alles weg. Ik ging aangifte doen bij de politie, maar ze wilden geen rapport opmaken. Pas na lang zeuren kwamen ze kijken. "Het zal wel familie geweest zijn die een hekel aan jullie heeft. Of misschien heeft je man de spullen weggehaald", zo was hun enige reactie."

"Je begrijpt dat ik niet meer in het huis kan wonen. Ik heb geen sleutels meer, en ik durf ook niet. Bovendien heb ik geen geld, en ook geen spullen meer. Ik moet dus voorlopig bij iemand anders intrekken. Vreemd genoeg zeggen de bureaus dat ze niets gezien hebben. De politie is iedere dag bij hen langsgeweest, zo zeiden ze. Inmiddels heeft Henk zichzelf bij de politie gemeld."

"Ik kreeg een brief van de rechter, waarin die stelde dat de zaak nu 'afgerond' is. Ik neem daar geen genoegen mee; ik stel de politie verantwoordelijk voor alle schade. Ik word 's nachts wakker uit mijn slaap. Het lijkt alsof ik de voetstappen van de politie hoor. Het is nu drie maanden geleden, maar ik heb er nog nachtmerries van."

NA DE STAKING

film over britse mijnwerkers

29 OKTOBER BLAUWE AANSLAG 20.30 UUR

In de maand oktober zullen op uitnodiging van ST Geelprodukt en BONK in Bedrijf, britse mijnwerkers en vrouwen van het WAPC Nederland bezoeken, dit om de film 'Na de staking' tijdens een toer te begeleiden.

Na de staking zijn de gevolgen van een één jaar durend konflikt met de regering Thatcher én Labour onder leiding van Kinnock, zichtbaar geworden.

Voortgaande solidariteit met ontslagen en gevangenen mijnwerkers is nodig, maar ook discussie over de gevolgen van de nederlaag van de mijnwerkers voor vakbonden in Engeland en op het kontinent.

In de volgende steden worden bijeenkomsten georganiseerd: Amsterdam, Haarlem, Rotterdam, Utrecht, Groningen, Heerlen, Weert, Tilburg, Roosendaal, Woensdrecht, Hulst (Zee-land), Den Haag, Noordwijk, Velsen. Voor meer informatie: 020-622348.

'Britse mijnwerkers na de staking' is de titel van een brosjure. Te bestellen door f3,50 plus f2,50 solidariteitsgeld en f3,10 porto over te maken op giro : 319118 t.n.v. H.Krikke o.v.v. brosjure. (Deze brosjure is ook in De Roode Hond te Den Haag te verkrijgen; noot van de typster) Solidariteit kan gestort worden op giro : 4651135 t.n.v. Alarm, o.v.v. solidair met Britse mijnwerkers.

3
jaar

DE ZWARTE

DE ZWARTE IN DISKUSSIE EN TER DISKUSSIE

De bladeren vallen en daarmee samen beginnen ook weer de discussies over de bladen. Kritiek dus.

Op de laatste 'Zwarte'-vergadering kwam er met name uit Leiden kritiek op de inhoud van de Zwarte. Om te voorkomen, dat er een wekenlange discussie ontstaat, met reacties op reacties, en er op die manier in de Zwarte kostbare ruimte verloren gaat met discussies over het blad, is er besloten om in één nummer meerdere stukken te plaatsen, ook vanuit andere plaatsen. Later zou er dan een discussie kunnen plaats vinden in een breder verband met meer mensen. Om op die manier te proberen kritiek om te zetten in een bredere consensus over de manier, waarop de Zwarte wordt volgeschreven.

feest &

VRIJDAG 7 NOVEMBER om 15.00 uur in de Blauwe Anslag in Den Haag du 3 Jaar de Zwarte en ter ere daarvan een discussiemiddag over de Zwarte. Een discussie voor alle gebruikerste van het blad en voor iedereen die er in geïnteresseerd is.

15.00 - 18.00 Discussie, met als leidraad de stukken die hierna volgen.

18.00 - 19.30 Eten

22.00 - 01.00 Feest met twee bands (toegang f 2,50) ter ere van het 3-jarig bestaan van de Zwarte (programma volgt nog)

diskuzz

-1-

DE ZWARTE TER DISKUSSIE

Het is erg belangrijk dat er een onafhankelijke, linkse media bestaat. Voor het geven van de informatie die door de burgerlijke media verzwegen of verdraaid wordt, bijvoorbeeld over acties die niet zouden hebben plaatsgevonden, maar ook door de wijze van berichtgeving: ik ben geïnteresseerd in de motivatie van mensen, waarom iets gedaan wordt. Bijvoorbeeld waarom er stenen worden gooid, niet hoeveel het er waren, waarom iets de hens in gaat, niet hoe groot de schade is. Het geven van tegeninformatie, het publiceren van gejatte dokumenten, volledige persverklaringen van actie-groepen, het overdragen van technieken, publiceren van onderzoeken. Maar ook de onderlinge ervaringen kunnen uitwisselen, elkaar motiveren het onderlinge contact te behouden, en discussies aangaan, zijn wezenlijke functies van "onze eigen" media.

De Zwarte is zo'n eigen blad. Blad "voor en door de beweging". De Zwarte bestaat nu zo'n 3 jaar, is maandblad geweest, weekblad, en nu alweer een tijdje om-de-weekblad. Volgens het eerste nummer zou het blad gaan o-

ver "het brede scala van buiten(anti)parlementaire beweringen zoals daar zijn anti-militarisme, anti-kern-energie, vrouwenstrijd, milieu-de'ensie, kraken, arbeiders-zelfbestuur, noem maar op". Bovendien werd voor een regionale aanpak gekozen: naast een aantal praktische voordelen was dat vnl. bedoeld om de regionale kontakten te verstevigen, en de praktijk & het heleid van de diverse gemeentes met elkaar te vergelijken. Dat is er met deze pretenties gebeurd? Voor het aanhalen van de regionale kontakten is de Zwarte zeer zeker nuttig geweest: je bent op de hoogte van el-

DE ZWARTE 9

kaars activiteiten, problemen etc., er is samen actie gevoerd, en de onderlinge kontakten zijn beter geworden. De laatste tijd echter, is dat regionale karakter steeds meer naar de achtergrond verdwenen. Op de uitzondering van een nieuwe kraak of ontruiming na, komt er over de regio bijna niks meer in. Dit komt voor een gedeelte omdat er in de loop der jaren nogal wat veranderd is. Talloze mensen hebben zich op andere dingen gestort, of zijn afgehaakt. Er gebeuren nog wel degelijk dingen, alleen steeds minder acties die vroeger min of meer vanzelf sprekend waren (bezettingen kraken, basisgroepen). Dat wil niet zeggen dat er dus niets meer over de regio te melden valt. Het beleid van de Sociale Dienst, het arbeidsburo, de stadsvernieuwing, city-vorming, studenten-acties, commerciële kamer-verhuurbedrijven, derde wereldgroepen, speculatie, de bouwmafia, bedrijven, militarisme, vrouwenstrijd, homostrijd, het houdt niet op. Volgens mij zijn dat allemaal zaken waarmee mensen in en rond de beweging vaak geconfronteerd worden, die belangrijk zijn, waar mensen zich mee bezig houden. Een pleidooi dus, om het regionale karakter van de Zwarte sterker tot uitdrukking te laten komen.

Daarnaast hebben in de Zwarte altijd al nationale en internationale stukken gestaan, en dat moet zo blijven. Wat mij alleen vaak irriteert, is het postbus-achtige karakter ervan: alsof de inhoud van de postbus wordt leeggestort en hopta, klaar is de nieuwe Zwarte. Wat dat betreft zou er veel zorgvuldiger met de inhoud van de Zwarte moeten worden omgegaan, gericht

aan stukken moeten worden gewerkt, de inhoud moet doordacht worden. De postbus blijft belangrijk, maar je moet er niet afhankelijk van worden. Ik mis bijvoorbeeld inhoudelijke stukken over de nederlandse situatie en het verzet hier, discussies, stukken over vrouwenstrijd, homostrijd, milieu, arbeid etc; maar ook bijvoorbeeld mening- en of standpuntsbepalingen over wat er gebeurt aan het "aktiefrent", de verschuivingen van aktievormen etc. Tuurlijk, de Zwarte zou een afspiegeling willen zijn van "de beweging", maar om alleen maar achter de nieuwste interesses, grillen en aandachtspunten van die beweging aan te hollen lijkt me wat overdreven. Je kunt met een blad invloed uitoefenen, bepaalde dingen onder de aandacht brengen, mensen intrasseren, aan het denken zetten, en misschien inspireren. Over El Salvador bijvoorbeeld lees ik nooit meer iets, gaat het daar dan nu zo goed?

Voor mij is verzet geen hobby, geen spelletje, geen bezigheidsterapie (dat wil niet zeggen dat verzet niet leuk kan zijn). Je verzetten is trouwens geen vanzelfsprekendheid, er is stimulans, motivatie, perspectief voor nodig. En die haal ik niet alleen uit, zeg maar de negatieve invalshoek; de rotti- gheid om je heen, mensen die kapot worden gemaakt, de onleefbare wereld, al die dingen waar je razend om kan worden, maar juist ook uit het perspectief van verzet: discussies over vormen van verzet, ervaringen van mensen, technieken, experimenten, ideeën, achtergrondinformatie. Ik ben bang dat wat dat betreft de Zwarte momenteel te weinig inspirerend, stimulerend werkt. Vergeet ook niet dat zo'n blad wel wordt gezien als de beeld/spreekbuis

van een beweging wordt gezien (of dat nu terecht is of niet). Ik denk dat de Zwarte, door een combinatie van factoren, mensen die ik ken, en die ik reken tot, of rond "de beweging", absoluut niet inspireert: te weinig regionale informatie, de RAF-achtige stukken die alleen al door het taalgebruik nauwelijks toegankelijk zijn, de machinegeweer-lay-out, te weinig inhoudelijke stukken over waar we nu eigenlijk mee bezig zijn in nederland, discussies over waarom en hoe je te verzetten. En, wat ik mis, zijn stukken die krities "de beweging" beschouwen. In de afgelopen jaren is er iets van een alternatieve infrastructuur ontstaan; Niet alleen de kraakpanden, kraakkafés, eigen media, drukkerijen, klussenkollektieven, te jater, cultuur, maar ook de meer met de overheid verbonden projekten (subsidies, legalisering van panden, "met behoud van uitkering"). In feite wordt er geëxperimenteerd met een andere manier van leven, werken, met elkaar omgaan. Wat zijn daar eigenlijk de resultaten van, wat leren we daarvan, wat voor perspectieven, of hoop voor de toekomst levert dat op. We hebben altijd zo'n grote bek over autonomie, gelijkwaardigheid, zelfstandigheid. krities zijn, doorbreking van rollenpatronen, eerlijk en open met elkaar omgaan. Ja, in de grote boze maatschappij is het op dat gebied inderdaad afschuwelijk, maar wat brouwen we er zelf van in onze kultuurtjes? Er bestaan nog bonzen, sexismen, rollenpatronen, een destrukatieve manier van omgaan met elkaar binnen die beweging. Steeds weer diezelfde mensen die het initiatief (moeten?) nemen, er wordt over gevoels heen gewalst, er zijn nog zoveel dilemma's, onzekerheden, problemen; een blad "voor en door de beweging" mag daar-

aan niet voorbijgaan. Een blad als de Zwarte is heel belangrijk, juist daarom moet je er zo zorgvuldig mee omgaan. Je wilt tegeninformatie bieden, je bent met propaganda bezig, en propaganda is naar buiten toe treden. Als het zo belangrijk is dat die tegeninformatie wordt geboden, dan zul je mensen wel moeten bereiken. Daarvoor moet het blad aanspreken, herkenbaar zijn, mensen raken, het moet aansluiten op waar mensen mee bezig zijn, ze moeten zich er bij betrokken voelen. De Zwarte: Blad voor en door de beweging, maar die beweging is anders, groter, breder, diverser dan het klupje wat nu grotendeels de Zwarte samenstelt. De Zwarte moet opener, onvoorspelbaarder, opruiender, kreatiever, stimulerender en inspirender zijn, zonder haar radikaliteit te verliezen.

iemand van de Zwarte

-2-

Een paar gedachten over de Zwarte naar aanleiding van de lopende discussies.

Geen uiteenzetting dus over 'linkse media', zoals in Wageningen ons door de geëtableerde pers werd voorgeschoteld; daar bleek melk, ongeacht waar die vandaan komt, gewoon melk te zijn, de ons welbekende witte vloeistof met de ons allen bekende smaak. De kenner* zal wel enig verschil kunnen vaststellen, en ook de producent zal voor een eigen verpakking zorgen. Maar alle melk beantwoordt aan een wettelijk vastgelegde samenstelling. Zo ook de bovengenoemde burgerlijke pers, die zich in een linkse verpakking presenteert en tegelijk precies voldoet aan de vastgelegde pers-formule van deze maatschappij.

Vragen naar de aktualiteit van het 'gedrukte woord', naar de toekomst van de pers zijn spekulatief, wanneer het gaat om de functie van een tijdschrift, dat

nu al drie jaar lang verschijnt, een blad van de beweging heet te zijn en zich regionaal noemt.

Al vanaf het begin van de Zwarte duiken in alle discussies rond het blad twee begrippen herhaaldelijk op, begrippen die bepaalde verwachtingen tot uiting brengen over wat het blad zou moeten zijn en blijkbaar niet of niet in voldoende mate is. Regionaal nieuws en aktueel nieuws. Hoe verhouden zich deze beide tot elkaar en wat houden ze eigenlijk in?

INFORMATIE-functie

Vast staat in ieder geval, dat de behoefte naar een informatie-orgaan binnen de beweging meer zegt over de burgerlijke uniformiteit van de bestaande media en minder over het dilemma 'dagelijks nieuws of opinieblad'; gewoon omdat informatie meer is dan een afkoopbare eenheid in een breed veld van konsumptiebehoeften: behoeften die ook wij hebben en die in de huidige structuur ons geen keuze laten tussen NRC en de Zwarte.

Informatieverstrekking zonder financiële doeleinden verbiedt het opnemen van reclame en biedt ruimte voor berichten die anders juist aandeze doelen worden opgeofferd; een postbus voor de beweging met een kring van lezers die ver boven de beweging uitgaat.

Het is dan ook daarom, dat er nooit méér in staat dan wat voor publikatie rijp is; dit ondanks de gretigheid waarmee de inlichtingendiensten de inhoud van het blad verwerken.

Justitionele repressie op medewerkersters zijn dan ook gedoemd te mislukken. Voor hun belangstelling alvast bedankt!

Wél is het zo, dat een publikatie in de alternatieve pers aanleiding voor de burgerlijke media kan zijn om zich met een zaak bezig te gaan houden. Dit is dan mooi mee genomen, maar kan aan de waarde van de direkte informatie geen afbreuk doen. Uiteindelijk moeten ook zij worden geïnformeerd die hun informatieplicht schrome-

lijk verzuimen, opofferen aan het kapitaal en dienstbaar maken aan de machthebbers.

De aktualiteit van de informatie wordt voor een deel bepaald door de frekwentie, waarmee het blad verschijnt; en die is op haar beurt weer afhankelijk van de inspanningen verbonden aan produktie en distributie van het blad. Een vergroting van het aantal gebruikers, dat betekent van aktieve en passieve informatieverwerkersters, en een verruiming van de financiële middelen hebben dus een bepaalde invloed op de veelvuldigheid van het verschijnen van het blad.

Een omkering echter, in die zin, dat de frekwentie opheldering over het draagvlak en de draagkracht van een blad zou kunnen geven, gaat niet op; draagvlak en draagkracht zijn namelijk veel meer een indicatie voor de maatschappelijke situatie (bij voorbeeld de hoogte van lonen en uitkeringen, controle op arbeidsmoraal enz.)

De aktualiteit van de informatie wordt zeer zeker ook bepaald door de soort informatie die wordt verstrekt, de berichtgeving over de dingen waarmee de mensen/gebruikersters bezig zijn. Voor veel akties en onderzoekswerk zijn de voorbereidingshandelingen zodanig, dat mededelingen daaromtrent beter via andere kanalen kunnen lopen. De neerslag van dat werk kan dan weer uitvoeriger in de alternatieve pers behandeld worden.

Ook hier gaat de omkering weer niet op: de al of niet veelvuldige en uitvoerige berichtgeving over waar mensen uit de beweging mee bezig zijn, zegt minder over hetgeen er binnen de beweging gedaan wordt en waaraan gewerkt wordt; veel meer werpt het een licht op de aktuele stand van de repressie en controle in de maatschappij.

Dit neemt niet weg, dat onder deze druk een versmalling van de basis van een blad een konstant gevaar is. Juist door een foutieve inschatting van het dilemma 'aktueel nieuws of opinieblad'

wordt nieuwsvergaring tot redaktiewerk en de beweging tot redaktie gereduceerd.

REGIONALE-funktie

Om aan dit gevaar te ontkomen, kan een regionale beperking zinvol zijn.

Hierbij wordt de regionale funktie duidelijk ondergeschikt gemaakt aan de informatiefunktie van het blad.

De korte lijnen naar de produktie en distributie, de bereikbaarheid van de verschillende plaatsen en veelal een groot aantal overeenkomsten in de leef-, woon- en werkvoorwaarden brengen een blad dichterbij haar gebruikersters en bewerken een duidelijker beeld van wat er binnen de beweging leeft. Bij een regionale beperking blijft hetgeen onder de informatiefunktie werd gezegd van kracht, ja werkt zelfs versterkt door.

Ook zonder blad is de kommunikatiefunktie mogelijk. Ook mét een blad loopt een groot deel van de informatie over andere schijven.

Maar een regionaal blad maakt een verbinding met de gezamenlijke activiteiten binnen de beweging beter mogelijk, schept beter de overgang van ideologies kader of discussies daarover naar de aktuele praktijk binnen de regio. En dan is niet het eerste vereiste, dat iedere aktie uitvoerig beschreven wordt, dus domweg duizend maal het zelfde kraakverhaal of tien maal de zelfde verfaaktie; maar hoe wordt er over bepaalde toestanden gedacht, vanwaar uit de akties volgen, die sappig worden verslagen in de roddelpers.

Iedere poging om te concurreren met de lokale burgerlijke media onder het mom van het zogenaamde 'andere nieuws' vervaagt de funktie van een blad als de Zwarte

- 3 -

DE ZWARTE ALS BLAD VOOR HET REGIONAAL VERZET, of mag het ook ietsje breder zijn

De Zwarte is ontstaan als idee vanuit Den Haag. Grondarchief verdween als Haagse kraakkrant. En er was "behoefte" aan een nieuw blad. Behoefte tussen haakjes, want wie bepaalde dat? Niemand. Je bent bezig met akties in Den Haag en omstreken en je vindt dat er ook een blad moet zijn. Dat idee is gebaseerd op je politieke visie, je vijanddenken mischien wel.

Waarom voer je aktie? Kraken bij kraak je alleen maar om te kunnen wonen of ook om dat je het belangrijk vindt dat er vrijplaatsen zijn voor autonoom links? Of, Nicaragua: voer je aktie uit sympathie met een verdrukt land, of ook vanuit een opvatting over anti-imperialisties verzet? Of, Zuid-Afrika: tegen het racisme daar, of ook hier?, etc. Akties als eenmalig protest, of akties vanuit een breder politiek kader?

Om te voorkomen dat akties allemaal van elkaar geïsoleerd gevoerd worden en worden beschouwd heb je structuren nodig. Een krant is daarbij een essentieel middel. Een verslag van een blokade bij Woensdrecht in de Volkskrant staat in een heel ander kader dan bijv. in de Zwarte. Daarom werd de Zwarte opgezet door een aantal mensen. Er moest een blad zijn. Maar de Haagse Stadskrant was er toch en die waren toch ook links bezig. Jawel maar het idee achter die krant klopte niet: journalistieke pretenties waaraan het politieke doel ondergeschikt werd gemaakt, schrijvend vanuit een parlementaire visie, schrijvend voor een passieve lezer uit de klein linkse hoek. Krantje spelen.

De ZWARTE formule moest anders, omdat het doelanders is.

Een probleem ontstond in de opzet en financiering. Den Haag is wel groot, maar ook heel klein. Daarom ontstond het idee van een regionale opzet. Maar niet alleen daarom. De politieke keus was even zwaar. Den Haag zat met een ingezakte politieke pudding. Het kraken (als aktie ..) was over het hoogtepunt heen (bekijk het Grondarchief maar als uitdrukking daarvan), verbanden waren weggevallen. De groep versplinterd. Maar ook in Delft, in Leiden, in Gouda en in Boskoop speelden dat soort problemen. Ook daarom werd gekozen voor een regionale opzet. Door regionaal samen te werken konden we van vijf vingers weer een vuist maken.

Politiek een belangrijke keus, die ook als zodanig werkt. De Zwarte werkt als een mengkraan en de onderlinge band tussen de plaatsen werd er door versterkt. Wisselend, want laten we ook niet suggereren dat de groep nou weer zo heel groot was.

Maar toch is de afgelopen jaren de kwaliteit, en dus de wervende kracht, er vaak op vooruit gegaan.

De weerslag daarvan is de Zwarte

Er is vanaf het begin voor gekozen om de Zwarte een postbus-funktie te geven. In principe schrijft je alleen over je eigen akties en interesses. Het blad staat open voor iedereen die zich erin herkent. Er is geen redaktioneel beleid en daardoor lijkt het soms of elke kontinuïteit in het blad zoek is. Soms wekenlang Woensdrecht, of Zuid-Afrika, of kernenergie, en dan ineens lees je er maanden niets meer over. De Zwarte als postbus is de weerslag van wat er leeft, van waar mensen mee bezig zijn. Onverkort, er wordt niet geknipt (BLUF !!), en de lay-outster zoekt als er een beetje tijd voor is een passende lay-out erbij.

voordelen

De voordelen van de Zwarte zijn

dus:

- het verkrijgen van **kontinuïteit** in de regio (ook als een plaats eens een tijdje stil valt, verschijnt toch de Zwarte)
- het **bundelen van regionaal en interregionaal nieuws** (binnen- en buitenlands nieuws, dat ook van belang is voor de eigen diskussie)
- het **opbouwen van onderlinge kontakten** binnen de regio, maar ook met mensen buiten de regio.
- en daarmee het **versterken van het aktienivo, kwantitatief en kwalitatief.**

Ideaal dus. Nee, natuurlijk niet, want als de Zwarte ideaal zou zijn, dan zou Lubbers allang tussen 6 planken liggen, Nederland uit de NAVO gestapt zijn en het Binnenhof dienen als redaktie-lokaal voor de Zwarte.

Het bezwaar van de Zwarte is meer dat veel artikelen die worden ingeleverd, niet verder komen dan alleen maar het axie-verslagje. Een mooi voorbeeld is bijv. in dit nummer het stukje uit Loosduinen: de kraak. In juni al. Toen al gevraagd, joh schrijf er even een stukje over. Na 4 maanden komen er dan 10 regels over de verbouwing en dat alles goed gaat. Terwijl er ondertussen een konflikt met de gemeente is geweest. Kraken teruggebracht tot wonen, het konflikt en de machtsverhoudingen zijn verdwenen. Nu hoor je omgekeerd vaak: oh, weer dat kraaknieuws, altijd hetzelfde, dat weet ik nou wel. Toch hoort het erbij.

Maar terug naar de kritiek. Juist het zoveelste aktieverslag wekt de indruk, zeker als het op de bovengenoemde manier gaat, dat er niets verandert, men wel handelt, maar niet nadenkt. Dat we konstant over dezelfde onderwerpen schrijven.

Het "lullige" van "RAF-achtige" artikelen is dat ze juist proberen kaders aan te geven, van waaruit men handelde. Het brede verband. Bekijk bijv. de verklaringen bij de aanslag op Van Leer of tegen de Olympische Spelen (afgedaan in de Groene als verklaringen, waarin alle wereldleed wordt behandeld -zie Zw.63) Dankzij deze verklaringen kun je tenminste, als je dat wil, diskussieren over het nut en doel van een aktie.

kamerbreed

De Zwarte is zo breed als zijn idee en ideologie zijn. Bekijken we bijvoorbeeld de laatste vijf nummers dan staan er zeer uiteenlopende artikelen in over o.a.: kraken, de IRA, de Roode Hond (diskuzz), Zuid-Afrika (Van Leer) de legitimatieplicht, de olympische spelen (verklaring), Murdoch, krisispolitiek, anti-militarisme, gevangenen, politieke repressie in Europa, Nicaragua, psychiatrie, de politie, en de nodige korte berichten. Redelijk breed en met

steeds meer aanzetten om juist de achtergronden te belichten.

Wat ontbreekt zijn de specifiek regionaal of lokaal gekleurde berichten. Daarop richt zich ook vooral het commentaar. De vraag is echter of dat wel zo belangrijk is, en wanneer is een artikel of bericht lokaal?

De gemakzucht van "potentiële" lezers wordt vaak in verband gebracht met interesse voor lokale berichten. Het roddelnieuws. Dat zou dan leesbaarder zijn. Wellicht?

Essentieel echter bij het produceren van lokaal getinte stukken is de politieke visie erachter.

het verzet

Dus de opbouw van het blad als onderdeel van het verzet. De post-

bus zal blijven, al weten de meer direkt betrokkenen dat er natuurlijk een kleinere groep is (wisselend per nummer overigens) die de toon hebben gezet waarop nu wordt gereageerd in de postbus, omdat het blad een bepaalde lijn volgt. De toenemende belangstelling van buiten de regio is een goed teken, maar we moeten wel oppassen om de regio niet buiten spel te zetten.

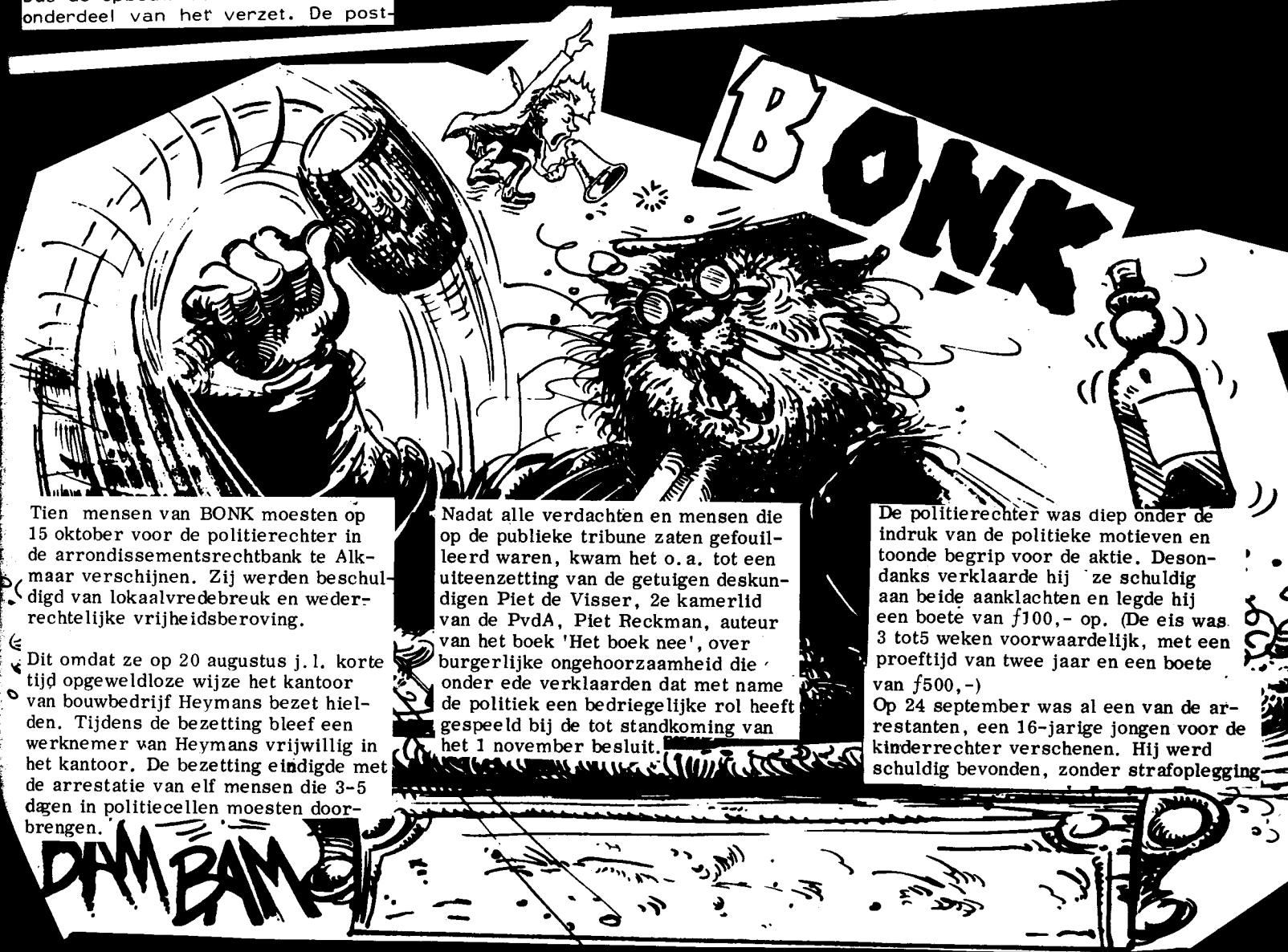
Maar schrijven over Nicaragua of Kopenhagen of de BRD is ook van belang voor de regio: eruit leren en met de eigen akties profijt van trekken. Het in kunnen haken op discussies die elders gevoerd worden en zo aansluitend de akties en het verzet van autonoom links breder te krijgen.

verbreding

Verbreding van de Zwarte moet op die manier tot stand komen vanuit de eigen identiteit.

Een goede manier om meer mensen voor de Zwarte te interesseren is door veel actiever achter de verkoop aan te gaan en het niet alleen maar af te laten hangen van wie hem in je eigen kringetje leest. Die kant van de Zwarte is zwaar onderbedeeld. Er kunnen nog zulke goede verhalen in staan maar als de verspreiding achterwege blijft, dan schiet je er geen zak mee op. En als meer mensen de Zwarte lezen, dan komt ook vanzelf wel het nog bredere aanbod aan kopij.

Pasaran

Tien mensen van BONK moesten op 15 oktober voor de politierechter in de arrondissementsrechtbank te Alkmaar verschijnen. Zij werden beschuldigd van lokaalvredebreuk en wederrechtelijke vrijheidsberoving.

Dit omdat ze op 20 augustus j.l. korte tijd opgeweldloze wijze het kantoor van bouwbedrijf Heymans bezet hielden. Tijdens de bezetting bleef een werknemer van Heymans vrijwillig in het kantoor. De bezetting eindigde met de arrestatie van elf mensen die 3-5 dagen in politiecellen moesten doorbrengen.

Nadat alle verdachten en mensen die op de publieke tribune zaten gefouilleerd waren, kwam het o. a. tot een uiteenzetting van de getuigen deskundigen Piet de Visser, 2e kamerlid van de PvdA, Piet Reckman, auteur van het boek 'Het boek nee', over burgerlijke ongehoorzaamheid die onder ede verklaarden dat met name de politiek een bedriegelijke rol heeft gespeeld bij de tot standkoming van het 1 november besluit.

De politierechter was diep onder de indruk van de politieke motieven en toonde begrip voor de aktie. Desondanks verklaarde hij 'ze schuldig aan beide aanklachten en legde hij een boete van f100,- op. (De eis was 3 tot 5 weken voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar en een boete van f500,-)

Op 24 september was al een van de arrestanten, een 16-jarige jongen voor de kinderrechter verschenen. Hij werd schuldig bevonden, zonder strafoplegging.

Nog even voor de duidelijkheid

Het kantoor van Heymans werd door BONK bezet omdat het bedrijf werkzaamheden uitvoert op de kruisrakettenbasis Woensdrecht en zo betrokken is bij de oorlogsvoorbereidingen. BONK wil via burgerlijke ongehoorzaamheid bereiken dat Heymans wordt geboycot zolang het in Woensdrecht blijft bouwen.

Voor wie nog iets voor Heymans in petto heeft, hier nog wat adressen

Heymans, bouwketens, draglines heeft vestigingen te;

- Alkmaar, Bellinistraat 79, 072-122355
- Almere stad, Brouwerstraat 34, 03240-32044
- Alphen a/d Rijn, 's molenaarsweg 53a 01720-31711
- Bladel, Sniederslaan 14, 04977-1257
- Drachten, Tussendiepen 50, 05120-30737
- Elst (Geldrind), Aamsestraat 18 08819-1971
- Groningen, Bremenweg 7, 050-183412
- Hardinxveld/Giessendam, Spindermolen 44, 01846-2579

- Helmond, Hazelaar 7, 04920-25816
- Hengelo, Binnenhavenstraat 2 074-912860
- 's Hertogenbosch, Veemarktkade 10, 073-215585
- Hoogvliet rt, Schrijverkerstraat 30 010-169988
- Ridderkerk, Rijkstraatweg 214, 01806-16200
- Roermond, Godsweerdersingel 89, 04750-34072
- Roosendaal, Stationstraat 27, 01650-34637
- Vlaardingen, Joubertstraat 25, 010-342677

VEILIGHEID VAN KERNCENTRALES: nieuwe ronde, nieuwe kansen.

Voordat het kabinet Lubbers II in 1988 het "nieuwe" standpunt over de bouw van 'minstens twee nieuwe kerncentrales' bekend zal maken, wordt eerst nieuw onderzoek verricht naar de veiligheid van kerncentrales en de mogelijke lange termijn-effecten van ongevallen. Een opmerkelijke draai. Want op 11 januari 1985 presenteerde Lubbers I de plannen voor de bouw van nieuwe centrales met de stellige overtuiging -ontleend aan de adviezen van de Commissie Reactorveiligheid (CRV) en de Gezondheidsraad (GR)- dat een ernstig ongeval in de lage landen niet meer mogelijk is, dat de effecten op korte termijn wel lastig waren, maar voor de lange duur te verwaarlozen. De adviezen van beide commissies waren keurig overgenomen. Het onderzoek van beide commissies wordt nu overgedaan. Niet ten onrechte.....

De publikaties van beide commissies riepen forse kritiek op. Het advies van de CRV kenmerkte zich door selectief gebruik van buitenlandse (vooral Amerikaanse) studies en beweerde dat het debat over de reactorveiligheid inmiddels was voltooid. De uitstoot van radioactiviteit door een ongeval zou veel minder zijn dan tot voorheen was aangenomen. Dat terzelfdertijd in de VS. de onderzoeken doorgingen, zonder op voorhand tot de dezelfde con-

clusie te komen als de CRV, vermeldde de commissie niet. Men had vooral haast. Degenen die in beide commissies zitting hadden, waren vooruitgeschoven posten van de kernenergielobby. En toen kwam Tsjernobyl. De straffe oostenwind had ook inmiddels duidelijk gemaakt dat de totale hoeveelheid radioactiviteit die daar vrijkwam, even groot was als de hoeveelheid radioactiviteit die in Nederland kan vrijkomen bij een ongeval met een 1000 megawatt-reactor. Die hoeveelheid was even groot als bij het middelgrote ongeval dat de CRV en GR hadden berekend. Ook de ridiculisering van de lange termijn effecten doet lachwekkend aan; zeker nu griekse kersen en nederlandse melkpoeder de grens niet meer overkomen. Vooruitlopend op de nieuwe onderzoeken kijken we even terug op de oude. En wat er zoal aan mankeerde. De CRV had hier een ernstig ongeval op het oog waarbij het beton van de veiligheidsomhulling het zou begeven door overdruk. Twee andere ongevallen verlopen, in buitenlandse rapporten in de meest ernstige categorie gerangschikt, bleven buiten beschouwing. In het eerste geval houdt de betonnen omhulling stand, maar komen de stoffen toch vrij via filters en kleppen (isolatiefalen). In het tweede geval ontsnappen de stoffen via de bijgebouwen van de centrale (zgn. bypass-scenario). De CRV bekeek dus een ernstig ongeval en liet andere buiten beschouwing.

De CRV publiceerde in dec 82 een rapport over nieuwe inzichten in de gevolgen van een reactorongeval. De CRV concludeerde dat de hoeveelheid radioactiviteit die zou vrijkomen bij een reactorongeval beduidend minder zou zijn dan tot voorheen was aangenomen. Door langer intact blijven van de veiligheidsomhulling zouden de aanwezige stoffen verbindingen aangaan, waardoor ze de niet zo snel meer naar buiten konden ontsnappen als de veiligheidsomhulling het eenmaal begaf. Maar zelfs op dat ene ernstige ongeval van de CRV valt nog wel iets af te dingen. Inder tijd had een ander adviesorgaan, de Gezondheidsraad, op basis van de Amerikaanse Rasmussenstudie (1975) drie categorieën van lozingen van radioactiviteit bedacht: KE, KM en KO. Waarbij KE staat voor meest ernstige, KM voor minder ernstige en KO voor minst ernstige. In de jaren '70 had de Raad de gevolgen doorberekend van vroegtijdig falen van de veiligheidsomhulling en dat ongeval representatief gemaakt voor de KE-categorie. De andere twee waren buiten beschouwing gebleven: isolatiefalen en bypass beide behorend tot de KE-categorie. Op basis van dat éne KE-ongeval (falen van de v.o. door overdruk) van de Gezondheidsraad, sloeg de CRV aan het sleutelen en meende op basis van Amerikaanse rapporten dat de omhullingen veel steviger waren geworden waardoor bij een ongeval de omhulling het niet binnen twee uur maar het op een later

tijdstip (1-4 dagen) zou begeven. In de tussentijd zouden jodium en cesium verbindingen aangaan waardoor ze veel minder vluchtig worden en de andere isotopen die als vluchtige deeltjes voorkomen alsnog konden neerslaan. Hetgeen alles bij elkaar zou resulteren in vrijkomen van minder radioactiviteit als de omhulling het eenmaal zou begeven. Op een later tijdstip.

Maar: het ongeval dat de CRV bestudeerde, falen van de veiligheidsomhulling op een later tijdstip (dus niet binnen twee uur) weten 1 tot 4 dagen, behoort nu weer juist tot de KM-categorie van de Gezondheidsraad. In feite bekeek de CRV een 'minder ernstig' ongeval (KM) en stelde dat voor als HET karakterstieke ernstige ongeval (KE). Niet gehinderd door deze beperkingen concludeerde de CRV dat ernstige ongevallen niet meer representatief waren, dat waren nu de KM, de minder ernstige. De CRV sloeg vervolgens aan het rekenen op basis van een model aangedragen door de ECN in Petten, voorheen RCN, Reactor Centrum Nederland. Het model ging uit van beperkte lozingen van jodium, cesium en de vluchtige deeltjes. De CRV gebruikte het model voor de herziene versie van het KE-ongeval en concludeerde dat 100x minder jodium en 10.000x minder cesium naar buiten zouden ontsnappen. Het definitieve model publiceerde de ECN in 1983 en dat gaf ook nog hogere lozingen aan. De CRV had gewoon de laagste lozing gebruikt. De CRV had enkele Amerikaanse, Duitse en ECN studies door elkaar gehutseld en presenteerde dat als de definitieve stand van zaken. Terwijl in het buitenland de onderzoeken nog in volle gang waren. En nog steeds zijn.

Met de nieuwe onderzoeken heeft Lubbers II wel de hele "PKB Vestigingsplaatsen Kerncentrales" op 'n kop gezet. Want voordat die 'inspraakprocedure' begon, was Lubbers I van mening dat de door CRV en Gezondheidsraad uitgevoerde onderzoeken en berekeningen zo essentieel waren dat iedere wijziging de grondslag voor de hele procedure zou doen vervallen. Dat is dus inmiddels gebeurd. En het is in ieder geval gebeurd, omdat Lubbers II wellicht ook wel door heeft dat langdurig besmette gebieden (in een Gezondheidsraad rapport van 1984: 1200-1600 km², in een studie van de TH-Twente uit 1985: 2500 km²) niet zo handig zijn in een klein land. Nog afgezien van de economische ontwikkeling.

clusie te komen als de CRV, vermeldde de commissie niet. Men had vooral haast. Degenen die in beide commissies zitting hadden, waren vooruitgeschoven posten van de kernenergielobby. En toen kwam Tsjernobyl. De straffe oostenwind had ook inmiddels duidelijk gemaakt dat de totale hoeveelheid radioactiviteit die daar vrijkwam, even groot was als de hoeveelheid radioactiviteit die in Nederland kan vrijkomen bij een ongeval met een 1000 megawatt-reactor. Die hoeveelheid was

BASISGROEPEN

Een aantal mensen uit de basisgroepen tegen kerngeweld en militarisme zijn al enige tijd bezig om het 1-jarig jubileum van het ongeluk in Tsjernobyl niet onopgemerkt voorbij te laten gaan.

Er is besloten om ons op de kerncentrale in Borssele te richten, de plannen die er nu leven zijn o.a. een actie-driedaagse op vrijdag 24, zaterdag 25 en zondag 26 april 1987. Vrijdag de opbouw van het tentenkamp en een cultureel programma, zaterdag vanaf 8.00 uur blokkade van de toegangspoorten van de centrale en op zondags na afloop van de blokkade (12.00 uur) een grote manifestatie/demonstratie.

Het Zeeuws Platform en het Landelijk Platform tegen Kernenergie hebben inmiddels hun medewerking toegezegd.

Voor de actie is gekozen om weer beweging in de anti-kernenergiestrijd te krijgen. Het uitblijven van een snelle en effectieve reactie op de Tsjernobyl-ramp is tekenend voor de huidige impasse. De opzet van de actie is laagdrempelig gehouden, om het zo massaal mogelijk te maken. Bovendien wordt met de actie geprobeerd een handvat te creëren om enerzijds te kunnen werken aan de versterking van de AKB en anderzijds het komende half jaar te gebruiken om kernenergie en het verzet daar tegen weer in de publisiteit te krijgen.

WAAROM BORSSELE

Omdat Borssele de grootste kerncentrale in Nederland is

Omdat Borssele de aangewezen plek is voor de 'tijdelijke' (50-100 jaar) opslag van radioactief afval.

Omdat Borssele de belangrijkste vestigingsplaats is voor een eventueel nieuw te bouwen kerncentrale.

Omdat Borssele splijtstofstaven levert die gebruikt worden in de aanmaak van de Franse atoombewapening. Omdat, na de terreinbezetting van

Moerdijk in Oktober 1985)vooral gericht tegen nieuw te bouwen kerncentrales) de discussie over de sluiting van de huidige kerncentrales weer moet opleven.

Om na de bevestiging van de plannen voor de bouw van nieuwe kerncentrales, de atoomlobby geen tijd te geven zich te kunnen herstellen.

WAAROM DEZE VORM GEKOZEN

De combinatie manifestatie/blokkade is gekozen omdat dit zowel een laagdrempelige actie is waaraan velen kunnen deelnemen, alsook enigzins 'bedreigend' is.

De manifestatie heeft tot doel om de meer inhoudelijke argumenten van het verzet tegen kernenergie en de gevolgen van de ramp in Tsjernobyl te kunnen verwoorden, terwijl bij een meerdaagse actie op het kamp ook gelegenheid is om te kunnen werken aan het leggen van nieuwe contacten met mensen die willen deelnemen aan de AKB.

Daarbij is de combinatie blokkade/manifestatie een soort van geraamte waaraan nog van alles kan worden opgehangen.

MANIFESTATIE EN INVULLING VAN HET KAMP

De functie van het kamp moet zijn het motiveren, inspireren en informeren van mensen om ook na deze actie door te gaan. O.i. moet zo'n kamp dus meer zijn dan louter een rustplek of eetplek. Om dit te kunnen bereiken moet er gezorgd worden voor een aantrekkelijk ogend kamp dat eveneens comfortabel is. Er zal ook een goed verzorgd cultureel programma moeten zijn. Bovendien willen we we ook op een toegankelijke manier de verschillende groepen presenteren die binnen de AKB actief zijn en de nodige aandacht besteden aan argumenten en motivaties

voor de anti-kernenergiestrijd.

Bij dit laatste denken we aan een aantrekkelijke folder met daarin op een rij de verschillende organisaties, kort hun werkwijze en doelen, hun structuur en contactadressen etc. Daarnaast, bv. in een grote tent, van alle in de folder genoemde groepen stands of i.d.

MANIFESTATIE

Dit dient aantrekkelijk te zijn voor de 'zondagsmensen', alsook voor de pers. Naast een cultureel programma denken we aan sprekende 'trekkers' deskundigen, activistes uit andere landen etc. Daarnaast aandacht voor andere acties in andere Europese landen die eveneens gevoerd zijn in het kader van een jaar na Tsjernobyl.

TENTENKAMP

In ieder geval wordt gekozen voor een groot terrein, niet te ver van de centrale en in goede conditie. We stellen voor het kamp naar regio's in te delen, met als centraal middelpunt de grote tenten w.o. in ieder geval voor vergaderingen en cultuur en een tent voor het eten.

BLOKKADE

Het betreft een menselijke blokkade van alle poorten van het gehele complex. De blokkade duurt 28 uur, en de regio's zorgen verder voor de verdeling van de groepen over de poorten, en schema's te maken. Mocht het niet mogelijk zijn bij de poorten te blokkeren, dan schuift de blokkade op tot waar de afzetting is en in het uiterste geval wordt het een blokkade van de enige 2 toegangswegen. (=dijken).

ULTIMATUM

Het lijkt ons een goed idee om weer eens een ultimatum te stellen. Het ultimatum zou kunnen luiden 'Als de bestaande centrales bij Dodewaard en Borssele niet voor 1 april 1987 gesloten worden, dan wordt overgegaan tot....' etc Een ultimatum kan een publicitaire waarde bezitten, mits het goed uitgespeeld wordt. Bovendien onderstreept het meer het offensieve karakter van de actie.

PERSBELEID

We dachten aan een perskonferentie op 12 november, waarin de plannen worden ontvouwd en we zo snel en goed een groot aantal organisaties/mensen kunnen trekken om mee te draaien in de organisatie van het gebeuren.

voorbereidingsgroep 'Borssele gaat dicht'

te bereiken op het landelijke secretariaat van de basisgroepen
Sweers de Landastraat 73 Arnhem
085-514957, dinsdag & vrijdag van 14-17 uur

Nu hebben ze de zwijnen ook op ons losgelaten. Rebmann en het Bundes Kriminal Amt bepalen wat een rechter besluit, zoals alle "Schweineerei" door de wetten van deze staat gelegitimeerd worden.

Rond de 20ste juli werden enige honderden nummers van Radikal' bij de post onderschept en aansluitend daarop werden plaatse-lijke kisten opgefloten om door het hele land alle vindbare exemplaren op te sporen en mee te nemen. De aktie duurt nu nog steeds voort, waarbij ze niet alleen de openbare verkoop in winkels willen voorkomen, maar ook met kwijlende monden huizen doorzoeken naar sporen van losse verkoop. Formeel gaat het om de gebruikelijke procedure:

Rebmann speurt op basis van art. 129a ("ondersteuning van de terroristische vereniging RAF, het werven van leden voor de terroristische vereniging RZ, enz."), art. 111 ("aanzetten tot geweld") en art 90a ("laster tegen de staat"). Al in 1984 werden er twee vermeende makers en uitgevers van Radikal met dezelfde soort formaliteiten een oor aangenaaid en ieder tot 30 maanden bak veroordeeld. Terwijl toen de publieke opinie schreeuwde over persvrijheid (en daarna weer verstomde), besloten wij tot het permanente kompromis, tot het verlaten van de huichelarij, om het aanpakken van de krant voor de kit zo moeilijk mogelijk te maken: kontaktadressen in het buitenland, geen openbare redaktievergaderingen, bedekte verkoop, geen bankrekeningen enz. Als krantenkollektief met een samenweerderige structuur schipperden we sindsdien tussen illegaliteit en openlijke structuren en zijn met name waar het de openlijke verspreiding aangaat de pakken, zoals nu dus is gebeurd.

Met de konstatering, dat een links-radikale krant in de Bondsrepubliek alleen illegaal gemaakt kan worden, gingen we er vanuit dat de autonome inhoud gekriminaliseerd zou worden, zoals telkens weer blijkt. Het regelmatig in beslag nemen van "Freiraum" uit München (aan de hand van het juli-nummer proberen ze het blad nu helemaal te vernietigen), onderzoeken naar "'sBlättle" uit Stuttgart, de inbeslagname van "Radiaktiv" om de AKW-beweging en het verzet na Tsjernobyl te pakken. De discussies over militant verzet dwingt de repressie alleen maar tot ingrijpen omdat er zich iets uit ontwikkelt. Binnen deze logica is alleen al het simpele vermelden van guerilla-activiteiten, zonder je je gelijk ervan te distancieren, politiek verboden. Met het speciaal hiervoor gemaakte artikel 129a wordt zelfs het bewustzijn al gekriminaliseerd, terwijl het mensonvriendelijke en

hebzuchtige geweld van de heersende klasse, verdoezeld of gedekt wordt.

Ze trappen met handen en voeten, omdat ze niet kunnen tegenhouden, dat steeds meer mensen hen openlijk de oorlog verklaren en geloven dat ze met dit soort akties verdere ontwikkelingen kunnen tegenhouden.

Wij weten het een en ander over de eensgezinde interesse van het Apparaat, maar we weten ook dat niet alle radertjes altijd hetzelfde willen. Zo heb je aan de ene kant de plumpe "strafvervolgingen", waarmee ze alles willen verbieden, vernietigen, uit de omloop willen halen wat voor deze Staat gevaarlijk zijn kan. En aan de andere kant de meer subtiele vervolgingen van de snuffeldiensten, zoals de inlichtingendiensten en de expertafdelingen van het BKA, die proren in onze hoofden te kruipen, en met een langdurige bestrijding van opstanden experimenteren, bijv. met technieken om dingen te voorkomen.

Zij hebben juist informatie nodig, die ze uit bijv. links-radikale kranten halen. Dat houdt in dat ze geen belang hebben bij een snelle vernietiging, die is takties niet gewenst: "slagen in het water en dan bekijken wat zich beweegt".

De verschillende prioriteiten grijpen natuurlijk ook in elkaar, maar om elke slag nog beter aan te laten komen, om de omstandigheden nog beter te begrijpen, moeten er betere wetten komen. Wij zullen de uitwerking daarvan pas merken als ze bij een groots opgezetten inbeslagnameaktie, niet meer een paar weken, maar nog maar een paar dagen nodig hebben

Waarom worden na jaren van betrekkelijke rust nu opeens de honden losgelaten?

Het zal niet de nauwkeurig berekende slag zijn geweest, maar het was ook geen toeval, dat ze hun machine juist nu tegen dit nummer van de krant inzetten. Voor een deel komt dat door hun zwakke positie, waardoor ze nu al vóór de verdeling resultaat wilden hebben, ze de resterende oplage door een landelijke inbeslagname in handen wilden hebben. Voor anderen zijn de thema's, de inhoud en de continuïteit van het blad gevaarlijk, als ze nu tot zo'n vertoon besluiten.

Als we nu de verwarde inhoud van nummer 128 bekijken, dan heeft zich ondertussen veel veranderd. Wij hebben geleerd en leren verder waarom het in de wereld en met name in deze samenleving gaat,

en we kunnen steeds beter bepalen waar het revolutionaire verzet zich tegen moet richten, en welke inzichten we bij onszelf moeten veranderen.

We leren de verantwoording die we voor deze krant hebben steeds beter te begrijpen, doordat ze door velen als instrument wordt gebruikt om brede discussies te voeren, om informatie uit te wisselen, om uit de veelvoud van aanslagen en verzetsvormen de gemeenschappelijke inhoud te begrijpen en over te brengen. Zodat we niet individueel en verdeeld, maartezamen zekerder en sterker worden, door elkaar te bekritisieren en van elkaar te leren. Niet alleen in je eigen vriendenkring of binnen het sceentje; maar met iedereen die vanuit zijn identiteit het heersende systeem ook in de gevangenis blijft afwijzen, en het met hun mogelijkheden daar blijven bestrijden.

Waar er geen verzoening met de Macht is, moeten we nauwer met elkaar samenwerken. Door de eis te stellen, dat de krant een blad is voor een radikale beweging en aktie, voor een autonomie en revolutionaire doelen, zijn we een stuk verder gekomen. Aan de reacties en de inhoudelijke bijdrages merken wij dat er steeds meer mensen zijn die de krant ook als zodanig begrijpen, wat het zou kunnen zijn en is, dat discussies in vele regioos een goede kant uitgaan, terwijl ze precieser en kritieser worden en zich richten op wat hier speelt en realiteit is. De ontwikkeling van de krant loopt parallel aan de ontwikkeling van het militante verzet in de BRD, zeker de laatste tijd. Doordat er schot in de zaak zit, er nieuwe krachten gemobiliseerd zijn, het zweven in een soort halfbewustzijn, zo tussen 1982 en 84 opgehouden is, in de strijd rond de hongerstaking, rond Gunter Sare, Libië, en tenslotte rond Wackersdorf en Brokdorf, en er steeds meer mensen zijn die het verband zien tussen hun verzet tegen bepaalde doelen, de samenhang erin zien.

Juist dat proces wilden wij met nr. 132 laten zien, omdat onze structuur daartoe de mogelijkheid heeft, doordat wij niet alleen de kern van het verzet bereiken, maar ook andere mensen.

Een structuur, zoals "Radikal" bewerkstelligt, is dan gevaarlijk, als de mogelijkheid om illegaal nieuws door te geven, samenvat met een strijdbare stemming, die zo te mobiliseren is.

Niet vanuit zichzelf, maar vanuit het verzet zelf. Wij kunnen dan de spiegel zijn, waarin het verzet ziet welke kracht het heeft. Vandaaruit ontwikkelt zich het bewustzijn dat er tegelijkertijd en heel veel aanslagen tegen het systeem plaats vinden, en daaruit komt nieuwe

energie vrij.

Wij slaan een brug tussen de guerrilla, het militante verzet en de mensen die nog maar aan het begin van het verzet staan. Door elke daad, die vanuit de identiteit van een lingen is ontstaan, in gelijke mate te waarderen en ons solidair te verklaren met de verschillende akties, kunnen wij de samenhang aangeven.

Daarom vonden wij het belangrijk om de Verklaring van de RAF over de liquidatie van Beckurts via de krant te verspreiden en ons met een solidaire groet erachter te stellen. Wanneer de zwijnen nu beweren dat de RAF zich via deze vermelding probeert aan te sluiten bij de anti-kernenergiebeweging, bij het brede verzet, betekent dat alleen maar dat: ze de ballen snappen van de ontwikkelingen, dat steeds meer mensen zulke aanslagen wel begrijpen en dat pogingen om de zaak uit elkaar te spelen niet meer lukken.

Wanneer ze nu 132 in beslag proberen te nemen, op deze intensieve manier, in het gehele land, onder aanvoering van de Bundesanwalt, heeft dat volgens ons twee redenen:

De ontwikkeling van het verzet, die zich uit in een verscherpte verhouding tot de staat.

En:

De brug tussen guerrilla en verzet, die de "nieuwe" Radikal door haar inhoud slaat.

Waar continuïteit aanwezig is, die relatief breed ontwikkeld is en vrij breed wordt gedragen, moeten de Staat en de Zwijnen wel gedwongen toeslaan, als het probleem zich niet vanzelf oplost. Ook bij Radikal hebben ze eerst afgewacht of onze groep niet uitelkaar zou vallen, of ze in de huidige situatie iets wist te bewerkstelligen en ze riskeren de mogelijke solidariteit tegen een vervolging, doordat ze hiermee Radikal een mate van gewichtigheid geven, die we nog lang niet bereikt hadden.

Het gaat zoals met alle vormen van verzet, dat doorgaat en de repressie weerstaat, nieuwe vormen vindt, om zich te organiseren. Zo beschouwd is de inbeslagname van nr. 132 de konkrete vervolging, die per nummer zal verscherpen en zullen ze aan methodes werken om ons te pakken, om de verspreiding van de krant te verhinderen.

Maar het direkte gevolg van de akties van de kit mag op lange termijn niet zijn dat we, ondanks onze keus om in de illegaliteit te werken, ook in die hoek gesmoord worden.

Onze inschatting is dat ze slechts de helft van de oplaag opgespoord hebben, maar door weer bij te maken wat ze ontvreemd hebben, leidt hun inspanning misschien tot zelfbedrog.

HOE VERDER.....

Maar wel misschien, want het is niet onze taak, op hun akties te reageren. Ze proberen de structuur die zich na lange tijd rond RADIKAL ontwikkeld heeft aan te vallen. Maar op een deel van die structuur hebben ze geen

greep en daarom zullen ze nooit in staat zijn alle kranten in beslag te nemen. Dat is de legale basis van de krant, een paar honderd losse verkopersters en boekhandels, waar hij openlijk te koop ligt; zo blijven de diskussies dus niet beperkt tot een klein kringetje, omdat hij velen bereikt.

Voor ons is deze structuur van wezenlijk belang en precies hierin proberen de Bullen in te grijpen. Ook in de toekomst zullen ze doorgaan met snuffelen, om uit te pluizen hoe ze na het verschijnen van Radikal verder zoeken moeten.

Daarop moeten we ons bij de verspreiding instellen. Die openbaarheid biedt maar een beperkte bescherming, waarop winkels en verkopersters niet kunnen vertrouwen, als de individuele kriminalisering begint. Daarom moet de verspreiding, de bescherming en de nieuwe oplage beter georganiseerd worden.

Met de inbeslagname in de boekwinkels wil men intimideren en in feite bereiken dat de krant op een politieke kliek of scene teruggedrongen wordt. Een groot deel van onze objectieve mogelijkheden zou dan verloren gaan. De politieke boekwinkels hebben hun naam ten dele waar gemaakt;

ze bewaarden hun gekriminaliseerde tijdschriften op een veilige plaats, op één exemplaar na, dat openlijk voor de verkoop uitgesteld werd. In andere winkels konden de gezochte goederen echter zo in zakken gegooid worden en meegenomen, doordat de mensen zich nauwelijks bewust waren van wat ze verkochten.

RADIKAL is geen kommercieel produkt, omdat de verantwoordelijkheid met zich meebrengt om ideeën te verspreiden en de structuur in stand te houden. De krant vervult haar functie tenslotte pas wanneer ze de winkel verlaten heeft. Een ander deel van de structuur is de losse verkoop, waar we altijd zeer op aangedrongen hebben.

Daarmee bedoelen we niet het rondrennen met en het persoonlijk aanbieden van de kranten, maar het ervoor zorgen dat ze altijd in winkels en kroegen voorradig zijn. Het ging ons om mensen die dat zelfstandig organiseren en die zich van het hen bedreigende gevaar bewust zijn, wanneer ze een decentrale distributie opbouwen.

Wij maken de krant wel, maar over de manier waarop hij bij jullie aankomt hebben we weinig te zeggen. Dat betekent dat het van ieder afzonderlijk afhangt, in hoeverre de kit bij deze en dergelijke akties de kit sukses kan hebben. De verantwoordelijkheid hiervoor willen en kunnen we niet alleen dragen. Denk er dus over na hoe je jezelf beschermen kan; bestel niet op je eigen adres en niet in grotere hoeveelheden; laat geen begeleidende schrijvens van ons in je buro slingeren; denk er over na hoe je reageert als de zwijnen voor je deur opduiken en je vragen of,

je met de inhoud van de krant bekend bent, of je hem verkoopt en zo ja, waarom? Blijf koel en speel het officieel.

Kopieer de krant en verspreid hem verder, wanneer hij in jouw regio in beslag genomen is. Kopieren is het beste antwoord op zulke akties, omdat zo het kortstondige sukses van de kit tot onze langdurige kracht wordt. In deze trant willen we dit stuk besluiten met enige gedachten over de betekenis van de linksradikale media hier en overal in het imperialisme. We vechten ook voor door onszelf bepaalde media en kommunikatiestrukturen, we willen onze ideeën verspreiden en diskussies voeren, hoewel die na een bepaalde ontwikkeling verboden zijn en gekriminaliseerd worden. Veel linkse kranten bezwijken voor de druk. Andere plegen verzet en worden steeds meer in de illegaliteit gedrukt tot ze dogmatisch voor hun eigen kleine groepje staan te preken. Om vanuit de illegaliteit toch een breed publiek te kunnen bereiken, is het een vereiste dat kranten niet gekonsumeerd of gebruikt worden, maar meebepaald. Net zoals het ook vanzelfsprekend is dat degenen die een pamflet in z'n handen houdt het ook kopieert en verder verspreidt. De geïsoleerde ontwikkeling van linkse kranten heeft haar eigen geschiedenis en dynamiek, die hun oorsprong vinden in het feit dat de repressie zich ook nu op de verschillende redakties uitleeft, terwijl vele lezers de bedoeling van de krant niet begrijpen. Daardoor zien ze ook absoluut niet in dat zijzelf ook aangevallen worden.

Nog iets. Er worden kranten nagedrukt en verder gedistribueerd. Nadat we al -tig keer failliet gegaan zijn, zijn we na de inbeslagname natuurlijk bijzonder blut. Je kan je misschien moeilijk voorstellen wat het betekend om voor een paar duizend exemplaren geen geld meer te krijgen, maar dat geld hebben we dus wel voor de produktie van de volgende nummers nodig. Stuur dus massal wissels naar: (op de eerste enveloppe) A.L., Odeongasse 1 Wien. Op de tweede enveloppe, die je in de eerste opstuurt zet je Z.K., Radikal auf dem Postweg. Betr. Radikalverfolgung. Verder dook aan onze leestafel en laatst een typ op - goed burgerlijk met anti-kernenergiesticker - dat vertelde dat hij postbode was. Postintern zou er een schrijven over RADIKAL naar alle postkantoren opgestuurd zijn, waarin een gedetailleerde beschrijving staat van de verpakking van de RADIKAL verzendingen. Als zo'n pakket opduikt, moet onmiddellijk het BKA op de hoogte gesteld worden. Vandaar dus het effectieve optreden van de zwijnen. Geen lullige steekproefjes maar gericht toeslaan en intimidatie. Ik wens alle mensen van RADIKAL een lange adem en veel liefde.

Zangeres zonder naam

Vader Smurf Abraham zong een lied tegen buitenlanders, Danny Marsipulami Christian heult met het ICTO en U2 is tegen sex buiten het huwelijk. Vooral dat laatste is schokkend, die christelijke pleuriszooi draaien ze gerust in kraakkafé's.

Neem dan háár, een toonbeeld van menselijkheid en ruimdenkendheid, zeldzaam in dat genre. Na een afwezigheid van twee jaar om gezondheidsredenen maakte ze een grote come-back in Paradiso, 23 mei j.l. Het voorprogramma was afschuwelijk, een vent met een toupetje en een te groot kunstgebit. Toen nam het orkest Karl Marx plaats en speelde een Limburgse medley, de presentator (Harry Slinger, die er niet uitzag) verzocht het publiek om de rode loper vrij te maken en daar kwam ze: de Zangeres, koningin van het levenslied, in een geweldige roze jurk, iets van een diadeem in d'r haar, ze was het écht!!! De Ridder in de Orde van Oranje-Nassau begon met "Keetje Tippel", oudere dames wreven met zakdoeken hun tranen weg, het hele publiek brulde alle teksten mee en juichte en al snel kwam een eindeloze stroom bloemen op gang.

landelijke kraakdag den haag 30 okt

Er is al veel over gepraat bij het haags panden overleg. Wat er nog gebeuren moet is:
-leegstaande panden van min. 'n ½ jaar uitzoeken per buurt
-nadenken tekst spandoeken
-en natuurlijk veel lakens verzamelen.

OPROEP VOOR KRAAKDAG
Donderdag 23 oktober laatste vergadering voor landelijke kraakdag; half 9 sirene.

**KOMT ALLE
MEER MENSEN
MEER AKTIE**

Ze zong niet alleen gezellige meezingers maar ook mooie luisterliedjes die veel aandacht vragen, zoals "Jongen, ben je je moeder vergeten", "Kindertroost" en het heftige "Moederhart" van haar voorganger Koos Speenhoff. "Denk toch heel goed na voor dat je scheiden gaat", zingt ze, en het valt niet te ontkennen, bij alles wat ze zingt heeft ze gelijk. Als toegift kregen we "Luister Anita", het strijdlied voor militante nichten. In '78 was er in de V.S. een zangeres en schoonheidskoningin die een anti-homocampagne begon onder de leus "kill a queer for christ". Volgens Anita Bryant waken homo's gods toorn op door sperma te drinken, want sperma is volgens haar een gekoncentreerde vorm van bloed. Homo's vermoorden kleine kindertjes en om hen te straffen zal de heere heel San Francisco, dat moderne Sodom, in zee doen verdwijnen. De zangeres schreef een lied tegen Anita, want: "Stel dat ik lesbienne was? Daar ben je dan toch geen minder mens om?"

"Werkeloos, geen toekomst geen dooeoeel", het is nergens mee te vergelijken.

MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

'S-GRAVENHAGE, ZEESTRAAT 73 - TELEFOON: 070-71 59 11

DIRECTORAAT-GENERAAL SOCIALE ZEKERHEID

Miep Kraak,
2e Jan Steenstraat 114-huis,
AMSTERDAM.

's-Gravenhage, 7 oktober 1986.

Zeer geachte Mevrouw Kraak;

Hierbij deel ik U mede, dat te mijner departemente al enige tijd de functie van Directeur Sociale Verzekeringen onbezet is. De huidige directeur, Mr. L. Voogd, heeft zich om nog onopgehelderde redenen sedert 6 februari jongstleden niet meer op zijn arbeidsplaats vertoond. Wij overwegen thans hem van zijn functie te ontheffen.

Gezien Uw algemeen bekend staande ervaring met de problematiek van de uitkeringsgerechtigden in Nederland verzoek ik U dringend zo spoedig mogelijk op deze vakature te solliciteren.

U gelieve zich daarbij te vergezellen van een uitgebreid beeld over de wijze, waarop U van zins zult zijn deze verantwoordelijke functie uit te oefenen.

Met vriendelijke groet,

DE STAATSSSEKRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN
EN WERKGELEGENHEID,

L. de Graaf.

Aan: Zijne Excellentie de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Drs. J. de Koning,
Directoraat Sociale Zekerheid,
Zeestraat 73,
's GRAVENHAGE.

Van: Aanhangersters van het Huishouden van Miep Kraak,
Tweede Jan Steenstraat 114-huis,
AMSTERDAM.

Betreft: Uw brief van 7 oktober 1986; sollicitatie.

Amsterdam, 9 oktober 1986.

Excellentie!

Zoals wij uit bovengenoemd schrijven van Uw ministerie begrepen, bestaat er sedert 6 februari 1986 een vakature voor de functie van Directeur Sociale Verzekeringen, waarvoor wij ter sollicitatie opgeroepen werden. Aangezien wij bemerkten, dat er middels een dergelijke brief meerdere uitkeringsgerechtigden tegelijk werden uitgenodigd, nemen wij aan dat het hier een zogeheten 'deeltijdfunctie' betreft, zodat wij de vrijheid nemen tevens alle andere ons bekende voordeurdeelgekorte bestaansminimumgerechtigden te wijzen op de mogelijkheid om deel te nemen aan de sollicitatieprocedure.

Nadat wij onszelf over bovengenoemde functie zorgvuldig gedocumenteerd hebben, komen wij tot de konklusie dat voor een zorgvuldige vervulling daarvan een zekere betrokkenheid met de doelgroep (de zogeheten meerjarig langdurig waarachtige minima), onontbeerlijk is. Onszelf kan deze affiniteit allerminst ontzegd worden: wij behoorden er jarenlang zelf toe. En voelden, evenzo lang, de door onze voorganger, Mr. L. Voogd, en anderen, bedachte en doorgevoerde besparingen op het stelsel Sociale Verzekeringen. Als Directeur (V/M) Sociale Verzekeringen zullen wij dan ook in staat zijn een beleid te voeren dat 'uit het hart gegrepen' is. Indien wij in deze functie benoemd worden zal in een minimum van tijd het verzet tegen het beleid van U, Uw staatssecretaris L. de Graaf en Uw ambtenaren, verdwenen zijn: alle uitkeringen zullen met onmiddellijke ingang maandelijks met een bedrag van f 513,- netto per maand verhoogd worden. De ergste noden zullen daarmee gelenigd kunnen worden. Tevens zullen wij, in overleg met onze confrère de Directeur Volkshuisvesting van het Ministerie van VROM, de huren voor sociale woningbouw bevrozen op het niveau van 1 maart 1953. Tevens zal met de Directeur Energie van het Ministerie van Economische Zaken geregeld worden dat de prijzen van aardgas en niet-nukleair opgewekte elektriciteit voor de kleinverbruikers met zo'n 85% zullen dalen.

Een ander beleidsaspect waarop wij als Directeur Sociale Verzekeringen onze aandacht zullen vestigen, is een doelmatiger besteding van overheids-gelden. Immers, om bovengenoemde wijzigingen in het monetaire systeem door te kunnen voeren zonder een daaraan parallel lopende, onaantvaardbare stijging van het financieringstekort het gevolg te laten zijn, zullen

van elders gelden moeten worden aangetrokken. Eén van de eerste maatregelen die wij daartoe in overleg met onze kollegae aan de Ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken zullen nemen, is een ontruimings-stop op gekraakte panden. Huisjesmelkers, spekulanten, city-vormersters en op geweld beluste huiseigenaren zullen niet langer door het Openbaar Ministerie (dan wel de sterke arm) gesteund worden in hun malafide praktijken. Het begrip: 'huis- dan wel lokaalvredebreuk' zal weer terugge-bracht worden tot haar oorspronkelijke proporties: bescherming van Mensenrechten-verdragen. De vele miljoenen gulden die bij zo een ontruimings-stop over zullen schieten op de politiebegroting van bovengenoemde Ministeries zullen worden overgeheveld naar het nieuw in het leven te roepen 'Steenfonds Uitkeringsgerechtigden'.

Bekend als wij zijn met de enorme problematiek die op dit moment heerst binnen de groepen van mensen, die in alle grote en kleinere steden van Nederland trachten hun leven op een eigen, alternatieve wijze in te richten, zal ook de aanpak daarvan hoog op onze prioriteitenlijst komen te staan. Wij zijn de mening toegedaan, dat de in de loop der jaren ontwikkelde nieuwe leef-, woon- en werkvormen serieus genomen en gestimuleerd moeten worden. In samenwerking met Departementsdirecteuren aan de Ministeries van Economische Zaken, Binnenlandse Zaken, Justitie en Sociale Zaken (i.c. wijzelf) zal een fonds worden gekreëerd ter grootte van 50% van de defensiebegroting over het jaar 1987, waaruit de onkosten voor stimulering van alternatieve projecten in de 'kraaksfeer' gefinancierd kunnen worden. Verdeling van de gelden zal vallen onder verantwoordelijkheid van de landelijke, gedecentraliseerde kraakgroepen. Het fonds zal gevuld worden door het afromen van de overwinsten van de 30 grootste multi-nationale ondernemingen in ons land met 25%. Het resterende deel zal bespaard kunnen worden door het in 1988 onbestelbaar retourzenden van de 48 Amerikaanse kruisraketten.

Overwegende, dat bovengenoemde (en andere, nog nader te formuleren en waarschijnlijk verdergaande) beleidsvoorstellen bij U en Uw partij 'met het sociale gezicht', het CDA, in goede aarde zullen vallen, zijn wij voornemens om meteen na aanvaarding van onze nieuwe functie op 13 oktober aanstaande, het besluit te doen uitvaardigen dat 'uit oogpunt van het landsbelang' de aanstaande ontruimingen van de Am'damse panden Tweede Jan Steenstraat én Singel 114, Herengracht 129 (Hotel Hiller), Weteringschans 173 en Rokin 154-156 (Huize Zwart Geld) geen doorgang zullen vinden, zulks als gebaar om het geschonden aanzien van ons ministerie na de zaak Voogd weer in ere te herstellen: Sociale Zaken.

Gezien bovenstaande zijn wij ervan overtuigd dat U ons in de sollicitatie-procedure niet meer met goed fatsoen voor deze functie kunt passeren. Mochten eventuele overwegingen van financiële aard U alsnog doen aarzelen, dan wijzen wij erop dat wij genoegen zullen nemen met het alleszins redelijke inkomen van onze voorganger. Aangezien wij van zinnens zijn onze functie gezamenlijk en in deeltijd te bekleden, zullen wij voor het totaalbedrag van ons salaris een verdeelsleutel toepassen. Ieder van ons zal dan uitkomen op een bedrag dat tientallen procenten boven ons huidige uitkeringsniveau ligt. De besparingen op onze uitkeringen zélf zullen ten goede komen aan het reeds eerder aangehaalde Steunfonds.

Hopende U hiermede enigszins geïnformeerd te hebben verblijven wij,

Met vriendelijke groet,

M. Kraak

Miep Kraak.

30 OKTOBER LANDELIJKE KRAAKDAG

OPROEP voor kraakdag Den Haag donderdag 23 okt. laatste vergadering voor de landelijke kraakdag. $\frac{1}{2}$ 9, huize Sirene, Buitenom 7 KOMT ALLEN, MEER MENSEN, MEER AXIE.

AMSTERDAM

1 november -
landelijke manifestatie/demonstratie tegen de bouw in Woensdrecht

ZOETERMEER

de Boerderij, Voorweg 146
23 okt. The Chris Hinze Combi
25 voorronde Grote Prijs
van Nederland
1 nov. Clan of Xymox

ROTTERDAM

de Bunker, Boompjeskade 11.
18 okt. Ret Marut
de Wonderen der Wilder-
nis en
Appellation Controllée
25 Didi de Paris'
Gorgonzola Legs
Surprise Act

UTRECHT

1 november- 2 uur Domplein
Demonstratie tegen de bestaande
én nieuwe pasjeswetten.

DEN HAAG

Korzo, Prinsestraat 44
23 okt. Loos (free jazz/funk)
25 Roots and Time o.v.b.
(Portugees Festival)
25 de 'Durv' (open podium)
Lokaal Vredereuk, Papestraat 38
29 okt. in ieder geval een band,
maar nog niet bekend.
Paard, Prinsegracht 12
22 okt. The Leather Nun
23 Limited Company
(cartoontheater)
24 The Hasan Band
25 The Taxi Connction
reggae giganten voor de
prijs van f22,50 !!!
Blauwe Aanslag, Buitenom 214
29 okt. Benefiet voor de Britse
mijnstakers, die nu nog
steeds de gevolgen dage-
lijks ondervinden van, de
strijd van toen.
Er is een film gemaakt,
maar daar is in deze
Zwarte nog meer over te
lezen. Aanvang $\frac{1}{2}$ 9.

DELFT

Filmhuis Kromstraat 27
t/m 22 Charley- Theo v. Gogh
20.00 uur
t/m 22 Belle de Jour- Bunuel
22.00 uur
23 No End- Kieslowski
20.00 uur
24 t/m 29 Die Dritte Generation
Fassbinder, 20.00 uur
24 t/m 29 Stammheim- Hauff
22.00 uur
30 The Great Train Robbery
Porter (1903) én
Birth of a Nation
D.W.Griffith (1916)
20.00 uur
31 t/m 5 Intolerance (1916)
D.W.Griffith, 20.00 uur

De Eland, Burgwal 45-47
1 nov. The Walkman

LEIDEN

23-30 okt. én 6 nov.
Ludieke axies tegen bezuiniging-
en in het onderwijs (kom.T.O.B.)
Voor info naar de L.S.B. óf de
Kring-Kamer/psychologie dag,
tussen 12 en 13 uur (071-140400).
10 t/m 14 nov. Landelijke axie-
week tegen Deetman en de rest
van het gespuis.

24 oktober 1 jaar Hans Kok
Rapport?, wat voor rapport.